

The background of the cover is a photograph of a large, multi-story building with a light-colored facade and many windows. In the foreground, there are several large, leafless trees with dark, intricate branch structures. The sky is a pale, overcast blue. The text is overlaid on the image in a clean, white, sans-serif font.

KALLION LUKIO

VUOSIKERTOMUS

2024–25

Sisältö

Rehtorin terveiset	4
Teatteri	6
Lavastus	8
Valosuunnittelu	10
Äänisuunnittelu	11
Tanssi	12
Musiikki	14
Kirjallinen ilmaisu	16
Kirjakallio	18
Puheilmaisu	20
Media	22
Kuvataide	24
Linssissä tähtiä	26
Aamu Luotsikadulla	27
Tapahtumia	28
Taiteet kohtasivat CaisaKalliossa	28
Studia Generalia	30
Lukemisen päivä	31
Päivänavaukset	32
Lukiodiplomigaala	33
Tukea	
Tutorit kotouttavat uusia	
kalliolaisia	34
Opiskelijahuolto	35
Kyyryläisenä	36
OPKH:n arkea ja juhlaa	37
Maailmalla	
Tiedettä La Palmalla	38
Helsinki-Rotterdam: tanssia	
ja puhetta	39
Historiaa ja yhteiskuntaoppia	
kansainvälisesti	40
Tanssivierailuja	41
Vuodet	
Vanhojentanssit	42
Uudella sivulla	44
Hedelmiä	45
Pikku-Finlandia -palkinto Kallion lukioon	46
Kiitos kaikesta, Ukri	48
Kallion lukion henkilökunta ja opiskelijat	50
Kallion lukion johtokunta	53
Kallion yhteiskoulu -säätäjä	53
Ylioppilasjuhlia	54
Stipendit ja lahjoitukset	56
Historiaa	58
Ilmoitusasioita	59

KALLION LUKIO

Vakituinen osoite:

Porthaninkatu 15, 00530 Helsinki

Postiosoite:

PL 53302, 00099 Helsingin kaupunki

puh. 09-3108 4425 rehtori,

09-3108 4426 kanslia

rehtori: Ari Mäkinen

virka-apulaisrehtori: Ari-Pekka Niemi

taideopetuksen apulaisrehtori:

Sampo Harju

koulun ylläpitäjä: Helsingin kaupunki

Kotisivut:

<https://www.hel.fi/fi/kasvatus-ja-koulutus/kallion-lukio>

YouTube:

www.youtube.com/c/Kallionlukiohelsinki/videos

Instagram:

<https://www.instagram.com/kallionlukio/>

TikTok

<https://www.tiktok.com/@kallionlukio>

Facebook:

<https://www.facebook.com/KallionLukio/>

Vuosikertomuksen toimitustyö:

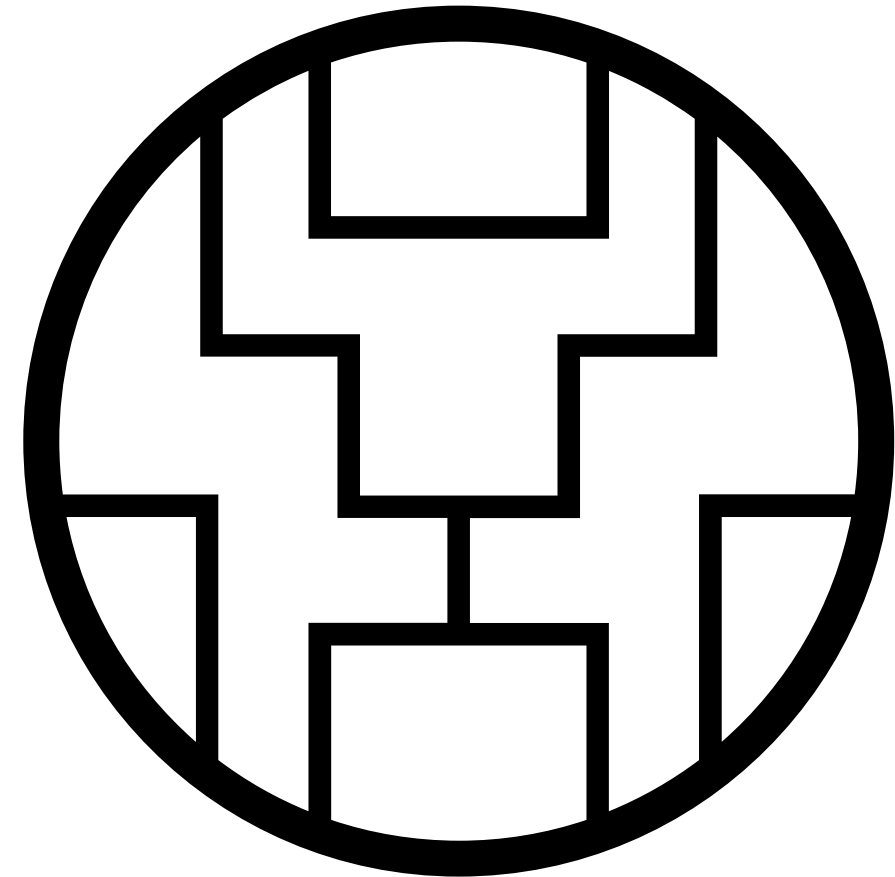
Monja Kataja

Taitto: Emilia Lehtinen

Kannen kuvat: Kasper Mäki-Reinikka

Paino: Nextprint

Helsinki 2025

KALLION LUKIO

2024 - 2025

Rehtorin terveiset

Viime lukuvuoden lopuksi ehdin todeta, että pääkoulun peruskorjauksen kirjaviiden vaiheiden jälkeen olimme päässeet viimein asettumaan takaisin Kallioon ja saimme keskittyä taas lukiomme normaaliin arkeen. Pengerkadulla sijaitsevien tilojen siirtyminen Siltavuorenpenkereelle Kallion lukion ja Helsingin kuvataidelukion yhteisiin tiloihin syksyllä 2025 toki oli tiedossa, mutta kesän aikana tullut päätös, että syksyllä 2026 Kallion lukioon astuu 70-75 yleislinjan opiskelijaa, herätti paljon kysymyksiä. Ihmiselle on luonnollista, että muutoksen äärellä päällimmäisiksi mieleen nousevat asiat, jotka herättävät huolta. Miten yleislinjalaiset ja erityistehtävälän opiskelijat saadaan saman yhteisön jäseniksi, mitä kahden etäällä toisistaan olevan koulurakennuksen välillä kulkeminen aiheuttaa opetukselle ja opiskelulle

tai millaiseksi opetus, opettajien työ tai opiskelijoiden opiskelu lopulta kahdessa talossa muodostuu, ovat kysymyksiä, joita on aiheellistakin pohtia perusteellisesti.

On kuitenkin hyvä muistaa, että kaikki voi mennä lopulta hyvinkin. Vaikka Pengerkadun tilat ovat palvelleet meitä hyvin ja luovumme talosta haikaina, meille valmistuvat Siltavuorenpenkereelle peruskorjatut ja ajantasaiset opetustilat, jotka mahdollistavat aivan uudenlaisen yhteistyön Helsingin kuvataidelukion kanssa. Muistot Penksulle sijoittuneista tapahtumista jäävät meille, ja niiden varassa rakennamme Siltavuorenpenkereelle toimintamme tulevaisuudessa. Kalliolaisuuden ydin, arvostava toisen kohtaaminen ja toisen hyväksyminen sellaisena kuin hän on, on yhteisöllisyyden pohja, joka säilyy, vaikka osa meistä tulevaisuudessa opiskeleekin virallisesti yleislinjalla – jokainen mahtuu mukaan juuri sellaisena kuin on.

Lukuvuoteen on mahtunut myös yllätyksiä, joita ei voi kääntää positiivisiksi. Surullisin niistä oli pitkäaikaisen filosofian ja elämäntutkimustiedon

opettajamme Ukri Pulliaisen poismeno. Ukri oli lämmänsydäminen ja inhimillinen opettaja, joka haastoi ja innosti vuosien ja vuosikymmenten varrella lukuisia niin opiskelijoita kuin opettajiakin ajattelemaan ja älylliseen keskusteluun. Vaikka Ukri on keskuudestamme poissa, hänen ajattelunsa jää elämään meissä.

Muutosten keskellä on ilahduttavaa huomata, että opiskelijoiden ja opettajien välinen yhteistyö tuottaa vuodesta toiseen hedelmää. Vaikka taideaineiden produktioiden, diplomitöiden tai lopputöiden valmiiksi saaminen on vaatinut kailta venymistä ja itsensä haastamista ja aiheuttanut välillä harmaita hiuksiakin, lopputulemana on ollut toinen toistaan upeampia esityksiä

Kaiken taideaineisiin heittäytymisen ja niissä itsensä ylittämisen lisäksi onnistunut yhteistyö on näkynyt myös valtakunnallisissa oppiaineissa. Sinnikkään työn ja peräänantamattoman ponnistelun lopputuloksena Kallion lukion tämän kevään ylioppilaskirjoitusten tulokset olivat parhaat kymmeneen vuoteen.

Mieleenpainuvaa on ollut myös kaikki yhteinen ponnistelu, jota olemme opiskelijakunnan hallituksen kanssa tehneet yhteisöllisyytemme ja opiskelijoiden hyvinvoinnin eteen. Erityisen ilahduttavaa on, että perusasioiden äärellä meillä aikuisilla ja nuorilla on yhteinen ymmärrys siitä, mitä kohden pitää pyrkiä.

Tällaisiin lopputuloksiin ei meistä kukaan pääse yksin, vaan se vaatii yhteistä ponnistelua, niin opettajilta, opiskelijoilta kuin vanhemmilta. Kiitos kuuluu siis teille kaikille.

Aurinkoista kesää ja rentouttavaa lomaa teille kaikille!

Ari Mäkinen

Vas. Kane Jääskeläinen: Pengerkujan katot.

*Alla näkymä pääkoululta.
Kuva: Kasper Mäki-Reinikka*

TEATTERI

Tänä lukuvuonna ensimmäiselle ja toiselle opintojaksolle osallistui upea joukko innokkaita opiskelijoita. Opintojaksoilla kolme, neljä ja viisi toteutui hienoja produktioita: saksan kielen (ohjaava opettaja Hanna Saari) ja teatterin (ohjaava opettaja Annemari Untamala) Vor der Kamera -lyhytelokuvaprojekti: Noora Peltokukan ja Annemari Untamalan yhteisohjaus William Shakespearen Macbeth-näytelmä; Mari Martinin studiotatteriin ohjaama Reko Lundanin käsikirjoittama Aina joku eksyy -näytelmä ja Noora Peltokukan ohjaama Pengerkadun jäähyväisnäytelmä Jean Anouilh'n Leivonen (Samainen näytelmä 27 vuotta sitten avasi studiotatterin esitystoiminnan). Teimme eri produktioissa yhteistyötä Stadin AO:n hius- ja kauneudenhoitoalan ja vaatetusalan opiskelijoiden kanssa.

Teatterin valta ja vallattomuus -opintojaksolla tutustuttiin länsimaisen teatterin kehityslinjoihin ja pohdittiin teatterin vaarallisuutta ja asemaa koulussamme ja yhteiskunnassa. Näyttelijä valmistautuu -Treenaamisen taito -opintojaksolla perehdyttiin näyttelijäntyön kokonaisvaltaiseen harjoitteluun ja sovellettiin tekniikoita vapaavalintaisten monologiin työstämiseen. Ohjaamista oli mahdollista opiskella sekä teoriassa että käytännössä. Ohjaajat ja näyttelijät tekivät yhteistyötä valmistuen viidenkymmenen opiskelijan voimalla kymmenen demoa.

Teatterin lukiodiplomikatselmukset järjestettiin marras- ja toukokuussa, ja yhteensä valmistui 22 työtä 47 diplomistin ja yli 70 avustajan tekemänä. Teatteriopetuksemme isännöi 6.5. järjestettyä lukiodiplomigaalaa. Ensimmäistä kertaa tarjosimme myös teatteriopintoja verkkolukion opiskelijoille. Koulumme oli edustettuna sekä Opetushallituksen työryhmässä suunnittelemassa teatterin lukiodiplomin tukimateriaalia että Kasvatuksen ja koulutuksen toimialan opetussuunnitelmatyössä valmistamassa teatterin lukiodiplomia edeltävien opintojaksojen kaupunkitason opetussuunnitelmia.

Noora Peltokukka, teatterin opettaja

Macbeth. Kuva: Milka Koivukoski

Jos niiden lupauksiin luotat, uusi arvosi ei riitä sinulle, kun kruunu kiehtoo mieltä. Outo juttu: viettellessään meitä turmioomme pimeyden henki kertoo jonkin mitättömän totuuden ja nappaa meidät koukkuun mutta pettää suuremmissa asioissa.

- Banquo

LAVASTUS

Lavastajalle Shakespearen Macbeth tarjoaa upeita mahdollisuuksia - vallan, hulluuden ja fantasian maailmat kietoutuvat toisiinsa tavalla, joka pursuaa visuaalisia virikkeitä.

Tekstissä noitien hämärät taikat, rapistuvat linnanmuurit ja prameat juhlasalit ovat vahvoja kuvia, joiden lavalle tuominen on kiehtova haaste. Macbethin maailma on synkkä ja kaunis, yhtä aikaa pelottava ja lumoava.

Lavastajille oli tärkeää, että lavastus tukee näyttelijöiden ilmaisua ja antaa tilaa teoksen draamallisille jännitteille. Avainelementiksi nousi mahtipontinen kultakruunu, joka Damokleen miekan tavoin roikkuu näyttelijöiden ja yleisön päällä. Kallion lukion lavastajille kruunu symboloi Macbethin himon ja pakkomielteen kohdetta, joka kuitenkin pettää tavoittelijansa.

Kasper Mäki-Reinikka, lavastuksen opettaja

Vas. Macbeth Eero Turppo ja kruunu.

Tänä lukuvuonna Kallion lavastuskurssit ovat tarjonneet opiskelijoille mahdollisuuden sukeltaa visuaalisen kerronnan ja tilallisen ajattelun maailmaan monin eri tavoin.

Ykköskurssien painopisteenä olivat tarinalliset pienoismallit ja lavamallit, joissa tapahtuu jokin selkeä muutos: tilallinen, tunnelmallinen tai metaforinen. Näissä töissä yhdistyivät luova ongelmanratkaisu, tarinankerronta ja kekseliäs materiaalien käyttö. Lisäksi kurssit sisälsivät kulisikierroksia Helsingin Kaupunginteatterissa, jossa opiskelijat pääsivät kurkistamaan teatterin kulissein ja näkemään, miten ammattilaiset tekevät lavastusta isolle lavalle.

Lavastuksen näkökulmasta lukuvuoden isoin proggis oli Macbeth-näytelmän lavastus, jonka keskeinen elementti oli valtava, lavan ylle ripustettu kruunu - painostava ja majesteettinen vallan ja kohtalon symboli. Muu lavastus rakentui syvänpunaisesta verhosta, veistoksellisesta kivimuurista sekä puoliläpäisevistä katosta roikkuvista kankaista, jotka loivat salaperäisiä, kerroksellisia näkymiä näyttämölle.

Lavastuksen kolmoskurssi järjestettiin tänä vuonna ensimmäistä kertaa Cosplay-teemaisena propikurssina. Kurssi keskittyi hahmolähtöiseen työskentelyyn: opiskelijat suunnittelivat ja toteuttivat asuja ja asusteita tunnetuille hahmoille, kuten

Sanni Kulmalaisen Mad Moxxy-cosplayasu Borderlands-pelistä.

Minions Bobille, Ihaa-aasille ja Borderlands-pelin Mad Moxxylle. Asuja suunniteltiin hahmojen ulkomuodon ja luonteen pohjalta. Työskentelyssä painottuivat ompelu, muotoilu sekä materiaalien keilut esimerkiksi helposti muokattavilla worbla- ja eva foam -muoveilla.

Vuosi on ollut täynnä luovuutta, uteliaisuutta ja rohkeaa heittäytymistä: juuri sitä, mitä lavastus Kalliossa parhaimmillaan on.

Maija Ihanainen ja Kasper Mäki-Reinikka, lavastuksen opettajat

Luonnos Macbeth-lavastukseen. Kuvat: Kasper Mäki-Reinikka

valo- suunnittelu

Lopettelen ensimmäistä vuottani valo-suunnittelun opettajana. Lempilapsekseni muodostui vuoden aikana valohavaintorinki. Valokurssin ajan opiskelijoiden tehtävänä on havainnoida valoilmiöitä ympäristössään ja jakaa aina oppitunnin aluksi näistä yksi. Valo on meitä jatkuvasti ympäröivä olosuhde, mutta emme usein todella pysähdy sen äärelle. Toivon, että ainakin valokurssin ajan opiskelijat katsoisivat ja tuntisivat erilaisia valoja. Valohavaintoringissä on kuultu kutkuttava jatkotarina rikkinäisestä mainoskyltistä, upeita kuvauksia koskettavista auringonlaskuista ja pimeiden talviaamujen viiltävän kirkkaista keinovaloista.

Valon opetuksessa olen pyrkinyt mahdollisimman paljon ulos koulun seinien sisältä. Oppitunneilla on vieraillut useita valotaiteilijoita ja -suunnittelijoita esittelemässä työtään. Opiskelijat ovat vierailleet LUX Helsingissä ja Helsingin kaupunginteatterilla.

Jälleen tänäkin vuonna opiskelijat toteuttivat valtavasti valoja koulun tapahtumiin ja esityksiin. Seuraavalla sivulla Sanni Laisila kertoo yhdestä valosuunnittelun suurpöydästä, Macbethistä.

Alpi Vaalaja, valosuunnittelun opettaja
Kuva: Lilja Korpijaakko

UUTINEN, MED1

Kallion lukion alasalin valopohja uudistui

Kallion lukion valosuunnittelun opiskelijat rakensivat alasaliin uuden valopohjan kevään Macbeth-teatteriproduktiota varten.

Macbeth-teatteriproduktion valosuunnittelija Sanni Laisila alasalin edessä. Kuva: Helmi Leivo.

Helmi Leivo
18.12.2024

Tämän viikon alussa Kallion lukion alasalin valopohja uudistettiin. Valopohjalla tarkoitetaan salin lamppujen järjestystä tilassa ja ohjelmointia valopöydässä. Maanantai- ja tiistai-iltoina Kallion valosuunnittelun opettaja, Macbeth-teatteriproduktion valosuunnittelijat sekä muutama apukäsi kokoontuivat alasaliin järjestelemään uudelleen salin lamppuja. Tilaisuutta mainostettiin koulun valoteknikoille opintopisteillä, sipseillä ja uusilla tuttavuuksilla.

Valopohjan uudelleenrakentamisen piti tapahtua jo aiemmin syksyllä, mutta juuri ennen sovittua päivää valosuunnittelun opettaja putosi hevosen selästä. Hän ei päässyt muutamaankin päivään opettamaan, joten tilaisuutta piti siirtää.

Valopohjaa muutettiin Macbethin vuoksi

- Kallion lukiossa tehdään Macbeth-teatteriproduktio ja haluttiin raksata teatterivalaisuun

paremmin sopiva pohja, kertoo Sanni Laisila, toinen Macbethin valosuunnittelijoista.

Kallion lukiossa on koko syksyn ajan harjoiteltu keväällä alasalissa esitettävää Macbeth-produktiota, joka on versio William Shakespearen näytelmästä. Alasalin aikaisempi valopohja ei soveltunut teatterivalaisuun kovin hyvin, joten valopohjaa päätettiin muuttaa.

Laisila kertoo, että salissa muutettiin esimerkiksi etuvaloa, lattialla olevat valot otettiin pois ja yleisöön suunnattavaa valoa siirrettiin.

- Kyllä siinä aika paljon muuttui, mutta se on edelleen ihan toimiva yleispohja.

Trussi aiheutti päänvaivaa

Alasalin katosta on jo pidempään roikkunut yksi rikkinäinen trussi, eli valojen ripustamiseen käytettävä metallikehikko. Kyseistä trussia on yritetty korjata koko syksyn ajan, mutta vieläkin se ei ole toiminnassa, sillä trussin sähköllä ohjattavia kiinnityskaapeleita ei saada nostettua tarpeeksi korkealle. Rikkinäinen trussi on hankaloittanut valosuunnittelusta jo monta kuukautta.

Trussi aiheutti ongelmia myös uuden valopohjan suunnittelussa, sillä siihen ei voida kiinnittää lamppuja, koska se roikkuu niin matalalla. Lisäksi osaa valoista ei saatu rakentamisen aikana yhdistettyä valopöytään. Loppujen lopuksi toinen teatteriproduktion valosuunnittelijoista sai lamput kuitenkin toimimaan.

Valopohja vaarassa

Torstaina Kallion valosuunnittelijoiden WhatsApp-ryhmään tuli viesti muutamalta aloittelevalta valosuunnittelijalta. He kertoivat, että olivat saattaneet vahingossa poistaa uuden valopohjan valopöydästä, mikä aiheutti hetkellisiä paniikin tunteita.

Valosuunnittelun opettaja rauhoitteli tilannetta viestin välityksellä ja sanoi selvittävänsä ongelman seuraavana päivänä. Onnekaasti toinen Macbethin valosuunnittelijoista oli kuitenkin paikan päällä auttamassa, ja valopohja saatiin pelastettua.

ääni- suunnittelu

Uskaltauduin abivuoteni ykkösjaksossa vihdoin äänitekniikan ykköskurssille ja loppuvuoden aikana pääsin mukaan ääniin syksyn ylioppilasjuhliin, joulujuhlaan sekä muutamaankin musadiplomiin ja päivänavaukseen. Kalliossa on mahtavaa, että opittuja taitoja pääsee koettelemaan heti käytännössä ja oppimaan vielä lisää uusia juttuja. Kun on ihan pihalla, saa heti apua joko ihanilta opettajilta tai muilta kokeneemmilta opiskelijoilta.

Vuoden aikana olen oppinut itse äänitekniikan lisäksi myös epäonnistumisen sietämistä. Oli sitten kyse toimimattomasta langattomasta mikistä joulujuhlissa tai musadiplomifestarien nopeista sound checkeistä, on niiden kanssa oppinut elämään.

Toki vuoteen mahtuu myös onnistumisia, ja on mahtavaa tajuta, että ymmärtääkin tästä myyttisestä "tekniikasta" jotakin ja pääsee pätemään kavereille.

Malin Lehtonen

Joulujuhlissa. Kuva: Vera Arruda de Camara

Tanssin opintoihin kiteytyy paljon. Tunneilla on ollut elinvoimaa ja iloa, jotka ovat auttaneet jaksamaan myös muiden opintojen ja muuttuvan maailman keskellä. Yhteys omaan kehoon, liikkeeseen ja liikkeen virtaan on vahvaa, ja se kurottuu kohti ihmisen ydintä. Tanssissa oman fyysisyyden kokemisen ja käsittelemisen mahdollisuudet ovat lähes rajattomat. Tanssinopinnot ovatkin olleet monin tavoin elämyksellisiä: opiskelijat ovat tutustuneet erilaisiin tanssityyleihin, muun muassa improvisaatioon, nykytanssiin, kompositioon, jazztanssiin, ja opiskelijoiden omissa koreografioissa on näkynyt myös katutanssilajeja. Erityisesti opiskelijoiden kyky yhdistää tekninen taituruus ja luova ilmaisukyky on kehittynyt lukuvuoden aikana huomattavasti. Tanssiesityksillä on ollut tärkeä rooli opiskelijoiden oppimisessa, ja esiintyminen on vahvistanut itseilmaisua ja itseluottamusta.

Opiskelijat saivat mahdollisuuden osallistua kansainvälisiin projekteihin. Theatre De Havo/vwo-koulun opiskelijat ja kolme opettajaa vierailivat Kallion lukiossa lokakuussa ja me teimme vastavierailuni maaliskuussa Rotterdamiin. "Rotterdam With Love"-produktio valmistui lokakuussa tanssin ja puheilmaisun yhteistyönä koulumme yläsaliin. Katkelma teoksesta esitettiin myös Rotterdamissa maaliskuussa. Nordplus-hankkeen "Being on the Border" myötä Nacionalinē M.K. Čiurlionion taidekoulun 12 opiskelijaa ja kaksi opettajaa vierailivat Kallion lukion tanssinopinnoissa elokuussa, ja kuusi Kallion lukio opiskelijaa ja yksi opettaja vierailivat marraskuussa Liettuassa. Opiskelijat verkostoituivat kansainvälisesti muiden nuorten tanssijoiden kanssa sekä saivat esiintyä heidän kouluissaan. Näimme valtavan määrän paikallista kulttuuria ja tanssitaideita.

Ensimmäistä kertaa toteutettiin tanssielokuva-opintojakso tanssin ja median opintojen yhteistyönä. Neljä tanssielokuuvaa saavutti ensi-iltansa koulumme eri tapahtumissa. Valtakunnallisen tanssin lukiodiplomin suoritti menestyksekkäästi 19 opiskelijaa. Lukiodiplomien katselmus oli helmikuun lopussa yläsalissa, ja lisäksi diplomit esitettiin osana CaisaKallio-festivaalia huhtikuussa. Diplomin arvioivat Joonas Halonen, Maiju Kuivalainen ja Mirva Mäkinen. Kahden opiskelijan, Paula Huuskosen ja Paula Ahosen, koreografiat valmistuivat joulujuhlaan, ja teoksia esitettiin myös avoimissa ovissa ja tammikuun tapahtumapäivässä.

Yhteistyöt Tanssin Talon ja Helsingin kaupunginteatterin kanssa mahdollistivat lukiollemme upeita kotimaisia ja kansainvälisiä tanssiteoksia. Kävimme lukuvuoden aikana katsomassa muun muassa Sonya Lindforsin teoksen "Something like this", Sonja Jokiniemen teoksen "Armo", Akram Khan Companyn legendaarisen teoksen "Jungel Book Reimagined", Wauhaus compnayn teoksen "Renaissance" sekä Sibelius-lukion "Jäätikkö"-teoksen. Kevään 2025 aikana näimme vielä Helsingin kaupunginteatterin tanssiryhmän upean "Dreamer"-teoksen sekä Petri Kekoni companyn "Onomatopoesis"-teoksen.

Lukuvuoden aikana tanssin opetusharjoittelun teki Linnea Havimäki Savonian ammattikorkeakoulusta ja Meri Tapio Tukholman taideyliopistosta.

Mirva Mäkinen, tanssin opettaja

Tanssi

Miia Erkko ja Myrsky Lehtonen-Caponigro.

Kuvassa Orion Hannula.

Helmi Linnanen, Inka Ylönen, Venny Nenonen, Fredi Lehtonen, Aleksis Honkamaa, Laura Maaniittu ja Ella Maaniittu.

Kuvat: Mirva Mäkinen

Lukuvuonna 2024 - 2025 musiikin lukiodiplomit toteutettiin keskitetysti kolmena festaripäivänä, yksi päivä syksyllä ja kaksi keväällä. Päätimme toteuttaa oman diplomimme vasta keväällä, mutta ryhdyimme jo syksyn aikana valmistelevaan esitystä suunnittelemalla esitettäviä biisejä ja pohtimalla sopivien soittajien rekrytointia. Suunnittelun pohjalla oli runsaasti musiikinopintoja koko lukion ajalta. Kaikki meistä olivat laulaneet kuorossa muun muassa ensimmäisen vuoden syksyn 120-vuotisjuhlassa ja olleet mukana Keikkiksessä. Osa oli soittanut kamariorkesterissa ja joku osallistunut musaproggikseen. Musiikkidiplomin suorittaminen oli siis pitkän polun päätös, osoitus lukion aikana ja toki aiemminkin kertyneistä musiikkitaidoista.

Harjoittelu aloitettiin alkuvuodesta, ja saimme iloksemme huomata, että työryhmämme oli täynnä lahjakkaita ja upeita soittajia. Treenikausi oli opettavainen ja ikimuistoinen kokemus – jokainen meistä oppi johtamaan bändiä, laulamaan

vaikeita stemmoja ja ylittämään itsensä lukuisia kertoja. Biisit tuntuivat valmiilta jo yli viikkoa ennen esitystä, mikä helpotti jännitystä esiintymispäivänä. Siitä huolimatta lavalle nouseminen jännitti, koska kyseessä oli meille kaikille niin merkityksellinen esiintyminen.

Näin jälkikäteen esiintymisestä on vaikea muistaa mitään, mutta meillä oli hauskaa lavalla ja esitys sujui hyvin. Oli fantastinen kokemus päästä esittämään kalliolaisista, perheenjäsenistä ja ystävistä koostuvalle vastaanottavalle yleisölle jotain omaa ja tärkeää. Projekti antoi inspiraatiota musiikin tekemiseen ja lisäsi meidän kaikkien itsevarmuutta omista kyvyistämme.

Valo Hytönen, Saara Ruonala, Eevi Sommers ja Kerttu Suominen

Kakkosvuonna olen päässyt laulamaan Forumissa Ultra Bra:ta, itkettämään valmistuvia (ja itseäni) kamariorkesterille sovitettun Hauen voimin ja co-veroimaan lempiartistiani MU02-kurssilla. Sen lisäksi olin mukana neljännen jakson musaproggiksessä. Kahdeksan viikon ajan näin unta aplodeita seuranneista tömähdyksistä, rummutin pöytiä saadakseni kiinni uusista riffeistä ja havahduin yöllä siihen, että mikki kiertää. Vaikka esitykset humahtivat ohi minuuteissa, lopulta tärkeintä oli kaikki ennen sitä.

Ennen tätä vuotta en ollut pysähtynyt pitkään aikaan ajattelemaan, mitä musiikki minulle on. Lukuvuosi sen parissa teki minusta kaksikymmentä prosenttia eheämmän yksilön. Joitakin itsestäänselvyyksiä tajuaa vasta erkaannuttuaan konservatoriobändeistä ja siirryttyään Kallioon: musiikin ilon tekevät ihmiset. Sen tekevät merkitsevät silmäykset kitaristin kanssa ja luottamus siihen, että seuraavan säkeistön sanat menevät kaikilla oikein edes ajattelematta.

Välillä kaikessa tuntuu olevan kyse vain siitä, miten lihas- ja hermoradat vahvistuvat soittaessa. On kuitenkin yksinäinen ajatus tehdä kaikkea vain siksi, että voisi olla paras pysymään rytmissä tai raastamaan yleisöä belttaavalla laulullaan. Kalliossa ja muuallakin musiikkia on lopulta se, että uskoo jakavansa saman olotilan esittäjän tai toisen soittajan kanssa. Se on kollektiivista liikkumista painealoissa.

Havu Kupila

MUSIIKKI

June Isoaho, Iina Niininen, Sella Pyrhönen, Kerttu Kalliainen ja Taika Rieger musaproggiksen keikalla.
Kuva: Sun Grann

Kirjallinen ilmaisu

Mistä voi kirjoittaa? Lapsuusmuistoista, unista, siitä mitä tapahtui minulle tai muille. Elokuvesta, jonka näin, siitä päivästä, jona synnyin. Ihmisistä, jotka jonottavat juustotiskille Hakaniemen hallin jouluruuhkassa. Kirjallisen ilmaisun tunneilla on tänäkin vuonna koeteltu ja tarkasteltu sitä, miten oman kokemusmaailman saa saatettua kaunokirjalliseen muotoon.

Kuka haluaa tänään aloittaa? Kysymys jää ilmaan, luokassa on hetken aikaa aivan hiljaista. Opiskelijoita jännittää, opettajaa jännittää: kenen tekstejä tänään kuullaan? Lopulta joku rohkaisee mielen-
sä, nostaa käteensä, ottaa tekstinsä esiin ja alkaa lukea ääneen, päästää muut ajattelemaan ja koke-
maan asioita kuvittelemiensa henkilöiden kanssa tai ehkä antaa kuulijoille pilkahduksen itsestään. Kirjoittajan tapa jäsentää maailmaansa tekee siitä ainakin hetkeksi tunnistettavamman myös meille muille.

Kallion lukion perinteisen kirjoituskilpailun aihe syksyllä 2024 oli ”valo”, jota kirjoittajat lähestyivät sekä konkreettisen että kuvainnollisen kautta. Valo voi houkutella luokseen tai sokaista, se voi olla vääränlaista tai repivän kirkasta. Toisaalta se voi myös tuoda lohtua ja helpotusta siihen hämärään tai pimeyteen, joka sitä ympäröi.

Vaikeiden valintojen edessä olevaan raatiin kuuluivat tällä kertaa viime vuoden kilpailun lyriikkasarjassa palkittu Tilda Lattu, apulaisrehtori Ari-Pekka Niemi sekä kirjallisen ilmaisun opettajat Ina Mutikainen ja Susanna Pasula. Raadin puheenjohtajana toimi rehtori Ari Mäkinen. Poikkeuksellista oli, että molempien sarjojen viime vuoden voittajat uusivat ykkössijansa myös tänä lukuvuonna: lyriikkasarjan ensimmäisen palkinnon sai Suvi Kenttämää, kun taas proosasarjan ensimmäisen sijan jakoivat Lumia Pesonen ja Eevi Sommers. Proosasarjan toisella sijalla palkittiin Bella Harstela, ja viimevuotiseen tapaan Lumia Pesoselta palkittiin myös toinen teksti, tällä kertaa sarjan kolmantena. Lyriikkasarjan toinen sija meni Iris Lounasmaalle ja kolmas Selma Pentille.

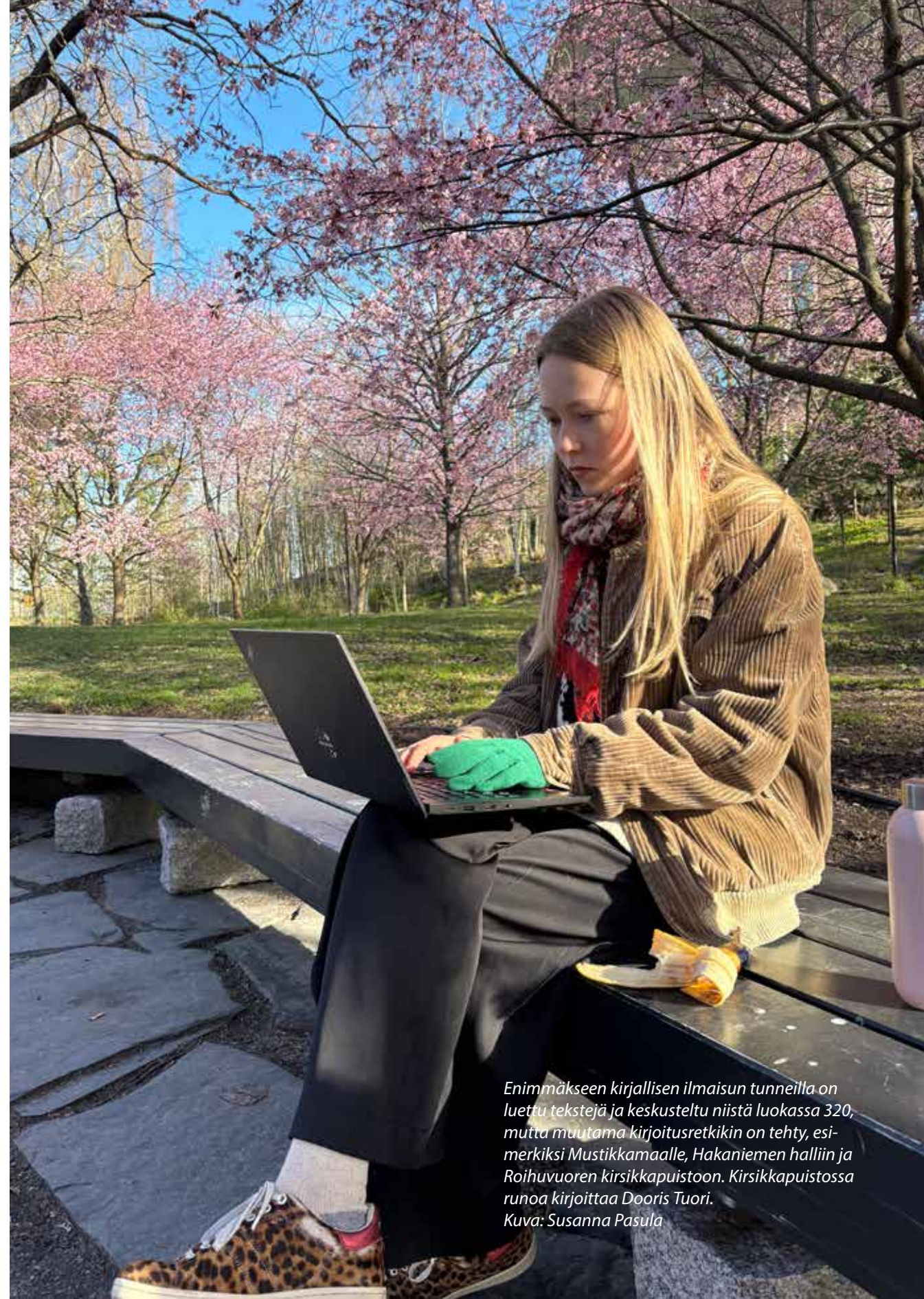
*Ina Mutikainen ja Susanna Pasula,
kirjallisen ilmaisun opettajat*

Lukion opetussuunnitelman perusteisiin kuuluu muun muassa myötätuntoon, uteliaisuuteen ja sinnikkyYTEEN kannustaminen sekä yhteisöllinen ja osallistava toimintakulttuuri. Monessa paikassa en ole kokenut samanlaista yhteisöllisyyttä kuin killin luokassa, tutussa piirimuodostelmassa. Kirjallinen ilmaisu voi olla herkkää, rajua, hultatonta, älytöntä, nerokasta, hupsua tai viiltävää, mutta kuuntelen (ja kirjoitan) jokaista uutta tekstiä aina uteliaana ja valmiina tuntemaan. Niitä hetkiä tulee ikävä, mutta onneksi niistä, kuten kaikesta muustakin, voi aina kirjoittaa.

Killintunnit ovat vapautumisen, oivalluksien ja nautinnon hetkiä. Niitä leimaa seesteinen ja turvallinen ilmapiiri. Tunnit noudattavat usein samaa kaavaa: tekstien lukemista ja palautteen antamista. Ei tarvitse pelätä, tunnille voi mennä missä mielentilassa tahansa. Jopa minä, pommiin-nukkumisen mestari, saavun lähes aina killin-tunneille heti aamusta, joskus istun luokassa jo ennen opettajaa. Koska vaikka varhaisen aamun unet ovatkin yleensä vertaansa vailla, valitsen aina mieluummin killintunneilla vastaan tulevat maailmat. Luokasta poistuessani virnistän vastaan tulevalle ajatellen: ”et tiedäkään, millaisissa ulottuvuuksissa me tuolla juuri kävimme.”

Kirjallinen ilmaisu sisältää paljon myös itsenäistä työskentelyä, pysähtymistä oman tajunnan ääneen. Se on äärettömän tärkeää jokaiselle tässä maailmassa elävälle. Kirjoittamisen taito on jotakin, mihin kaikki kykenevät ja joka voi parhaimmillaan olla pelastus. Lisäksi henkilökoh-
taiset palautteet opettajien kanssa ovat olleet itselleni tärkeä tekijä siinä, etteivät omat tekstit ole jääneet vain pöytälaatikkoon pölyttymään. Olen nimittäin saanut huomata, että joku todella haluaa lukea, haluaa kuulla, mitä meillä on kerrot-
tavana. Se kantaa pitkälle.

Felix Westerberg

*Enimmäkseen kirjallisen ilmaisun tunneilla on luettu tekstejä ja keskusteltu niistä luokassa 320, mutta muutama kirjoitusretkikin on tehty, esimerkiksi Mustikkamaalle, Hakaniemen halliin ja Roihuvuoren kirsikkapuistoon. Kirsikkapuistossa runoa kirjoittaa Dooris Tuori.
Kuva: Susanna Pasula*

KirjaKallio on Kirjallisen ilmaisun, puheilmaisun ja median yhteisprojekti. Sen vuoden isoimmat ponnistukset olivat Maamerkkejä ja Kirjamessut (molemmista tarkemmin ohessa). KirjaKallio oli mukana messuilla 14:ttä kertaa.

Näiden lisäksi KirjaKalliolla oli toimintaa kautta vuoden. Ensimmäinen keikkamme oli kirjailija-haastattelu Kallion kirjastossa. Lisäksi tehtiin kirjailijahaastatteluja kahdessa fantasiaillassa Tekstin talossa. Näihin yhteensä neljän kirjailijan haastatteluiltoihin valmistettiin myös puhetaide-esitykset.

Tekstin taloon järjestettiin esitys kirjallisen ilmaisun lopputöistä ja hissinäyttely muutaman opintojakson teksteistä. Tekstin talon tekstifestivaaleilla tammikuussa kuultiin osa syksyn Maamerkkejä-esityksistä ja kirjoitettiin kirjallisia muotokuvia. Niitä kirjoitettiin myös oman koulumme tapahtumapäivässä, Kirjamessuilla, Metropoliassa ja Stadin ammattiopistossa kaksikin kertaa. Moni kirjallisen muotokuvan saanut liikkui kyyneliin: näinkin minut voi nähdä.

KirjaKallio kautta vuoden -opintojakson opiskelijat kävivät kouluvierailuilla Aleksis Kiven koulussa ja Itäkeskuksen peruskoulussa. Lisäksi järjestettiin lukujousto yläsaliin sekä kerättiin ja kirjoitettiin rakkausmetaforia Rotterdam-proggista varten.

KirjaKalliossa toimitettiin myös KYKY-lehteä (Kallion Yhteiskoulun Kynäilijät). Toimitus järjesti marraskussa open micin, jossa kuka tahansa sai esittää omia tekstejään. KYKY-lehti ilmestyi touko-kuussa.

Kirjakalliolaiset pääsivät lukuvuoden aikana kuuntelemaan myös kolmea kirjoittajavierasta: käsikirjoittaja Hanna Leivonniemeä sekä kirjailija Venla Pystystä ja kirjailija Joonatan Tolaa. Lukuviikon kunniaksi teimme pienellä ryhmällä lukemistempauksen Tuomiokirkon portaille. Lisäksi kirjakalliolaiset osallistuivat uuden Raamatun käännöksen koelukuun Suomen Pipliaseuras-
sa.

*Susanna Pasula ja Ina Mutikainen,
kirjallisen ilmaisun opettajat,
Sampo Harju, puheilmaisun opettaja*

Helsingin kirjamessuilla

Torstaiaamu lokakuussa. Ysillä pääsee Messukeskukseen. Mistä sen kulkuluvan nyt löytää? Satunnaisia ihmisiä vaeltamassa suuren hallin käytävillä. Odottava hiljaisuus, jonka rikkoo messujen väelle takuulla tutuksi tullut ja kukaties kaivattu kajautus: *kirja KALLIO!*

Kirjamessujen valmistelemineen on aloitettu heti elokuussa koulun alettua. Töitä tätä nelipäiväistä varten on paiskittu siitä lähtien. On opeteltu esiintymis- ja haastattelutaitoja. On perehdytty teosantiin, luettu teokset ja luotu haastattelusuunnitelmat.

Messukeskuksesta kuoriutuu viikonlopun ajaksi varsinainen mehiläispesä. Minne tahansa katseen kääntääkin, on siellä jotakin kiinnostavaa uutta tai vanhaa, tuttua tai tuntematonta. On kiihkeää keskustelua kirjallisuudesta sekä tietenkin tusinoittain hyllyjä, jotka notkuvat kirjoja. Messujen teema on tänä vuonna tulevaisuus. Se

*Suvi Kenttämaa esittää katkelman teoksesta
Meren koskettamat. Taustalla haastattelijat
Neea Surakka ja Anaïs Rousseau sekä kirjailija
Leena Paasio. Kuva: Rebekka Behm*

tulee hyvin esille Kallio-lavan upean monipuolissa ohjelmistossa - sekä kirjailijahaastatteluissa että etenkin paneelikeskusteluissa, jotka ovat kerrassaan antoisia ja ajassa kiinni. On paneelia suhdemuotojen sekä suomiräpin tulevaisuudesta, fanittamisesta ja ekokatastrofista.

Lisäksi Kallio-lavalla nähdään puhuttelevia tulkintoja käsiteltävistä teoksista. Moni kirjailija sykehdytty puhetaide-esityksistä silmin nähten. Kallio-lavalla kirjoitetaan myös kirjallisia muotokuvia. Pääsen itsekkin kirjoittamaan sellaisia. Kohtaamiset tuntuvat kaikessa puhumattomuudessaan erityisen merkityksellisiltä. Mieleeni painuu eritoten suunnilleen päiväkotikäinen tyttö, joka kipuaa liian korkealle tuolille jäätelö kädessään. Hänestä on ihana kirjoittaa.

Mielestäni yksi sana kuvaa kuitenkin kirjakalliolaisen kokemusta messuista kaikista osuvimmin: kulinaristinen. Messujen henkilökunnalle tarjottava lounas on päivästä toiseen melkoinen makujen ilotulitus. Bookbeat-pisteeltä haettava jäätelö pitää pään kylmänä silloinkin, kun se on ylikuumentua päivänpolttavasta kirjallisuudesta ja messuhuumasta.

Ihanan kokemuksen messuviikonlopusta tekevät kuitenkin ennen kaikkea ihmiset. Vaikka muutoksia haastatteluihin tulee vielä viime minuuteilla eikä sähköilykseltä tietenkään välttyä, tällaisessa kannustavassa ilmapiirissä moka on ennen kaikkea mahdollisuus oppia. Kiitos ihanasta viikonlopusta kanssamessuilijoille!

Suvi Kenttämaa

Olemme käyneet lähes kaikki puheilmaisun perustason kurssit yhdessä. Puhis on ollut rento lisä lukujärjestykseen lukuaineiden ohella. Se on saanut meidät astumaan mukavuusalueen ulkopuolelle ja helpottanut molempien esiintymisjännitystä. Tunnit ovat aina olleet turvallinen ja positiivinen paikka kokeilla uutta ja kehittää itseään. Tätä ilmapiiriä kursseilla on luonut niiden hyvä yhteishenki ja opettajien kannustavuus. Ryhmiä jääkin usein ikävä, ja olemme saaneet monta uutta ystävää, joihin emme välttämättä olisi muuten tutustuneet. Puhista oli siis kannattavaa opiskella!

Peppina Heikkilä ja Lilia Takala

PUHE-ILMAISU

Puheilmaisun opinnoissa tarkastellaan ihmistä ja ihmisyyttä puheviestinnän ja puhetaiteen näkökulmasta. Olemme harjoitelleet muun muassa julkista puhumista, toimimista erilaisissa ryhmäviestintätilanteissa, lausuntaa ja tarinankerrontaa. Tänä lukuvuonna puheilmaisun produktioihin kuuluivat tuttuun tapaan kirjallisen ilmaisun ja median kanssa yhteistyössä tehtävät Kirjamesut sekä kirjallisen ilmaisun kanssa syntyvät Maamerkit. Näiden lisäksi teimme tanssin kanssa To Rotterdam with Love -esityksen, joka oli osa rotterdamilaisen De Theatrehavo/vwo-taidekoulun kanssa toteutettua KV-produktiota (KV I. 'kansainvälisyys').

Opinnoissa harjoitelluille taidoille oli käyttöä Kallion lukion perinteisissä kilpailuissa, joiden palkintorahoista kiitämme jälleen syvästi kannatusyhdistystämme KYRYÄ. Puhekilpailu pidettiin itsenäisyyspäivän alla 4.12. Kilpailuun osallistui kuusi rohkeaa puhujaa ykkösistä abeihin. Kilpailun raatiin kuuluivat apulaisrehtori Ari-Pekka Niemi, kuvataiteen ja lavastuksen opettaja Kasperi Mäki-Reinikka, vuoden 2023 puhekilpailun voittaja Noel Escartin sekä puhekouluttaja Kaisa Osola. Raati valitsi voittajaksi Saara Kataisen. Toinen sija jaettiin Frans Frangénin ja Valo Hytösen kesken. Lisäksi Valo valittiin yleisön suosikiksi.

Joulukuussa järjestetyistä väittelykilpailun alkueristä finaaliin selvisi kaksi ykkösvuosikursilaisista muodostuvaa paria: Eino Alaterä ja Lauri Vaija sekä Väinö Autio ja Leo Kupila. Finaali miteltiin heti joululoman jälkeen joustolla 8.1. Parit väittelivät siitä, muuttaako syksyllä 2026 aloittava yleislinja Kallion lukion merkitystä. Voiton veivät niukasti, mutta raadin yksimielisellä päätöksellä Eino Alaterä ja Lauri Vaija. Finaalin raatiin kuuluivat rehtori Ari Mäkinen, filosofian ja elämäntutkimustiedon opettaja Isa Hukka, vuoden 2024 väittelykilpailun voittajat Noel Escartin ja Matias Raappana sekä viestinnän ja vuorovaikutuksen lehtori Suvi-Tuuli Murumäki.

Sampo Harju, puheilmaisun opettaja

Maamerkkejä

Maamerkkien kirjallisen ilmaisun tunnit starttasivat elokuussa ainakin omalta osaltani varsin jännittyneissä tunnelmissa. Edessä oli jotain aivan uutta – pääsisin ensimmäistä kertaa esittämään ikioman tekstini suhteellisen suurelle yleisölle. Oman arvokkuutensa esityksiin toisi se, että esityspaikkana toimiva Penksun studiotheateri poistettaisiin pian käytöstä. Kovin montaa esitystä ei studiotheaterissa enää jälkeemme esitettäisi.

Kurssin alussa meille esiteltiin tämän vuoden teema, koti, ja aihetta ryhdyttiin tutkimaan opettajamme Susannan avustuksella. Pääsimme seuraamaan toistemme inspiraation purskahdusia ja tuskailua tekstien parissa, hitaasti versovia ideoita, joista kurssin aikana pikku hiljaa hioutui valmiita tekstejä, jotka käsittelivät muun muassa ihmissuhteita, perheitä sekä koti-ikävää. Aihetta tulkittiin vapaasti ja moninäkökulmaisesti. Koti oli teksteissä metafora omalle kehelle, konkreettinen paikka, jossa olla, ihmisten muodostama yhteisö tai jotain epämääräistä, jota täytyy etsiä. Tärkeintä kirjoittamisprosessin aikana oli mielestäni kirjoittajayhteisömme asenne – teksteihin ja toisiin kirjoittajiin suhtauduttiin kunnioituksella ja lämmöllä.

Toisessa jaksossa tekstit harjoiteltiin puheilmaisun opettajan Sampon avulla puhe-esityksiksi.

Työstäminen tapahtui pitkälti henkilökohtaisissa treeneissä, joissa teksteihin paneuduttiin yksityiskohtaisesti Sampon avustuksella. Jokainen äänenpaino ja merkitys hiottiin kristallinkirkkaaksi, oli löydettävä oikeat tunnetilat ja samalla artikuloitava niin selvästi, että takarivin puolikuuro mumokin ymmärtäisi, mistä puhutaan.

Viimein koitti projektin loppuhuipennus, esitysviikko. Tunnelma ennen ensimmäistä esitystä oli jännittynyt, mutta valtava voimavara olivat bakkärillä odottavat kurssikaverit, jotka tsemppasivat toisiaan sekä ennen omaa vuoroa että sen jälkeen. Esityksen jälkeen olo oli helpottunut, sillä olimme kaikki uskaltaneet nousta lavalle ja tehneet parhaamme.

Jokainen meistä kehittyi viikon edetessä. Itseluottamus kasvoi, ja aloin itsekkin janota lavalle, sillä esitysten jälkeinen euforinen tunne oli parasta, mitä olin pitkään aikaan kokenut. Ennen viimeistä esitystä tunnelma oli haikea, mutta innostunut. Oman esitykseni huippukohdassa kuuntelin, kuinka yleisö pidatti henkeä kanssani. Joku nyökkäsi katsomossa. Esitykseni lopettavan musiikin soidessa palasin kädet kokemuksen voimakkuudesta täristen lavan taakse kohtaamaan muut esiintyjät. Yhteinen into onnistumisesta ja toisten tsemppaavat hymyt saivat aikaan ihanan tunteen: Kuin olisi palannut takaisin kotiin pitkän matkan jälkeen.

Eevi Sommers

Saara Katainen puhekilpailussa.
Kuva: Sampo Harju

Maamerkit. Kuva: Sun Grann

Mediassa on lukuvuoden aikana opiskeltu median eri muotoja, toimintatapoja ja vaikutuksia niin yksilöön kuin yhteiskuntaan. Opiskelijat ovat päässeet syventymään median historiaan, analysoimaan erilaisia mediatekstejä, tunnistamaan journalistisia sisältöjä, tarkastelemaan omaa mediasuhdettaan sekä keskustelemaan mediaan liittyvistä valtarakenteista, vaikutustavoista ja etiekasta. Median tuottajaopiskelijat saivat soveltaa oppimaansa heti käytäntöön ja olivat mukana tuottamassa mm. teatterin, musiikin, tanssin ja puheilmaisuksen esityksiä ja tapahtumia.

Opiskelijat paneutuivat mediakursseilla eri tekstilajeihin omien juttujen kirjoittamisen ja niiden analysoimisen kautta. Journalistin työn eri vaiheet tulivat tutuiksi omaa pitkää feature-juttua kirjoittaessa: opiskelijat kävivät läpi jutun tekemisen kaikki vaiheet taustatutkimuksesta lopullisen jutun taittamiseen ja palautteen antamiseen.

Mediaopinnoissa oli mahdollisuus sukeltaa myös radion historiaan ja eri lajityyppeihin. Radioon keskittyvällä opintojaksolla tehtiin haastatteluharjoituksia ja treenattiin puheilmaisu. Opiskelijat tekivät ryhmätyönä journalistisen podcastin haluamastaan aiheesta, ja sen kautta tulivat tutuiksi niin synopsiksen ja käsikirjoituksen kirjoittaminen kuin kansikuvan hiominen. Podcastin taltioimisen yhteydessä päästiin tutustumaan myös studiotyöskentelyyn Itäkeskuksen Studio Kipinässä. Lisänäkökulmia radiotyöhön tarjosivat vierailu Radio Helsingillä ja Tuhannes-podcastin tekijöiden vierailu koululla.

Mediassa oli tarjolla myös opintojakso, jossa perehdyttiin somen lainalaisuuksiin, valtaan ja vaikuttamistapoihin keskusteluiden ja konkreettisten esimerkkien kautta. Opiskelijat tekivät omat sosiaalisen median vaikuttamiskampanjat ja pääsivät kuulemaan somevaikuttajia ja mediapersoonaa Niko Saarisen työstä.

Elokuvavuosi oli tuottoisa. Dokumentti- ja fiktioelokuvia esitettiin leffajoustoilla. Tanssin kanssa yhteistyössä järjestettiin ensimmäistä kertaa opintojakso tanssielokuvasta. Elokuvamuotoisia median lukiodiplomeja valmistui 14 ja lisäksi yritysvideo, TikTok-videoita, instatili ja elokuva-tutkimus. Kalliosta osallistui kuusi joukkuetta Uneton48-elokuvahaasteeseen.

Emilia Lehtinen ja Helena Sorvali, median opettajat

Media

Purkitetaanko tää hetki?

Halusimme diplomistien kesken poiketa hieman ajatuksesta, että hyvän lyhytelokuvan pitäisi sisältää valtavasti dramaattisia käänteitä. Sen sijaan tavoite oli alusta alkaen, että elokuva etenee verkkaiseen tahtiin, kuten purjevene, ja esimerkiksi luonnosta ja ystävyydestä ehditään nautiskelemaan.

Vaikka elokuvamme käsittää vain muutaman päivän ajan, voi sen silti lukea coming of age -genreen. Se ei ehkä tule elokuvassa ilmi, mutta henkilöt ovat aikuisuuden kynnyksellä, pian lähdössä jokainen omaan suuntaansa ja nyt siis nauttimassa ystävyydestä ja rauhasta vielä viimeisiä hetkiä. Elokuva on päällisin puolin optimistinen ja iloinen, mutta taustalla on pientä kaihoa ja pelkoa siitä, jääkö tämä ystäväporukan viimeiseksi seikkailuksi.

Halusin kuvata ystävyyttä tavalla, joka tuntuu itselleni autenttiselta. Usein nuortenelokuvat ja nuorille tehtyt elokuvat keskittyvät romansseihin, ja niitä tunnutaan korostavan itselleni epärealistisella voimakkuudella. Ystävyys näkyy erityisesti kalliolla ilta-auringossa käytävässä keskustelussa.

Elena Leeve, 41, näyttelijä. Kuva: Emma Vänninen

Näyttelijät Mette Sarlin, Sanni Laisila, Frans Frangén, Eevi Sommers ja Valo Hytönen elokuvassa "Milloin ollaan perillä?" Elokuva on Noel Escartinin, Saara Ruonalan ja Kerttu Suomen median lukiodiplomi ja Eevi Sommersin teatterin lukiodiplomi elokuvanäyttelemisestä. Kuva: Saara Ruonala

Kerttu Suominen

HENKILÖJUTTU, MED1

Rakastan kirjoittamista

"Kipinä teatteriin lähti jo nuorena, kun äiti laitto mut ja mun kaksoissiskon teatterileirille. Mä tykkäsin siitä niin paljon, että halusin mennä ympärivuotiseen teatteriryhmään. Mä tykkäsin myös kirjoittaa. Se oli mun unelma-ammatti pienenä. Jollain tavalla teatteri ja kirjoittaminen muistuttavat toisiaan. Molemmat on tosi luovia ja mielikuvitusta vaativia asioita. Mä viihdyin tosi paljon yksin, viihdyn edelleen, mutta teatterin yhteishenki ja sosiaalisuus kutsuivat mua teatteriin. Kirjailijan ura taas on aika yksinäinen. Tulevaisuudessa olisi tosin ihanaa rakastamani näyttelijäntytön ohella tehdä jotain kirjoittamiseen liittyvää. Täytyy ensin vain vähän rohkaistua.

Kallion lukioon hain taideaineiden perässä. Aika moni muukin sieltä teatteriryhmästä haki ja se tuntui musta luonnolliselta. Kallio-ajoista on jäänyt päällimmäisenä mieleen kirjallisen ilmaisun tunnit sekä ystävät. Mulla oli Kalliossa paljon hyviä ystäviä, joista osan kanssa olen tehnyt töitä myöhemmin. Mun ensimmäinen kaveri lukiossa oli Eero Ritala. Me tutustuttiin ensimmäisenä koulupäivänä. Hän seiso i koulun viereisellä kalliolla ja tuli esittäytymään mulle. Me oltiin samalla luokalla ja tosi hyviä kavereita.

Kallion lukiossa mun lempitaideaine oli kirjallinen ilmaisu. Ne tunnit on jäänyt mulle tosi vahvasti mieleen. Tykkäsin kirjallisen ilmaisun opettajasta ja hänen antamistaan tehtävistä. Myös se, että sai palautetta muilta, oli ihanaa. Kirjoittaminen itsessään oli mielestäni mukavaa, koska siinä pääsi luomaan omia maailmoja ja henkilöitä, ja uppoamaan niihin. Yllätyin joskus itsekkin, millaisen tarinan ja maailman olin onnistunut luomaan. Osallistuin myös muiden taideaineiden, kuten näyttämötaiteen tunneille, mutta kyllä se kirjallinen ilmaisu oli mun lemppari. Mä rakastin sitä. Näyttelijyydestä ja taiteilijuudesta haaveileville nuorille haluaisin sanoa, että olkaa kiinnostuneita ihmisistä ja maailmasta ympärillä, mutta kuunnellakaa myös pientä ja sisäistä omaa ääntänne. Antakaa sen äänen kuulua sellaisena kuin se kuuluu. Olkaa armollisia itsellenne. Avatkaa silmänne ja olkaa kiinnostuneita maailmasta ja myös muista taiteenaloista. Se ruokkii sitä taiteilijaa itsessään."

Emma Vänninen

KUVATAIDE

Saara Katainen: Omakuvia

Veera Ojasa: tiimalasi

Tuure Alanteen työ

Maija Niemi: Kaipuu lempeiden katseiden lämpöön

Juno Hartin työ

Maukka Mäki: Marilyn Mold

Selma Pentti: Vainajia Kaupan

Kuviksen vuosi on ollut täynnä toinen toistaan upeampia teoksia, projekteja ja näyttelyitä! Opiskelijat ovat päässeet kahlaamaan taiteen moniin maailmihin kuvisopettajien Maija Ihanaisen ja Kasperi Mäki-Reinikan johdolla ja tuloksena on syntynyt silmäkarkkia joka makuun.

Vuosi alkoi fysiikan ja kuvataiteen yhteisellä tähtivalokuvauskurssilla. Kurssin aikana tutkimme taivasta ja sen kappaleita teleskoopilla, perinteisellä neulanreikäkameralla solarigrafoita tehden ja öisillä kuvauskeikoilla. Kurssin lopuksi tähtivalokuvista järjestettiin näyttely TianTian-ravintolassa Vaasankadulla. Lue opiskelija lisa Vilanderin teksti kurssista sivulta 26. TianTian-yhteistyö jatkui keväällä toisen valokuvakurssin kanssa. Filmivalokuvan keinoin toteutettu Totta vai Tarua-näyttely pohti valokuvan totuusarvoa.

Tänä vuonna opiskelijat pääsivät kahlaamaan visuaaliseen kulttuuriin syvään päätyyn heti ekoilla kuviskursseillaan. Ekan jakson päätteeksi neljän ykköskurssin töistä koottiin pääkoulun näyttelyyn huima kattaus Inspiraatio-teoksia, jotka hakivat innoituksensa taidehistoriasta opiskelijoiden omilla näkökulmilla. Esimerkiksi Kane Jääskeläinen versioi Edward Hopperin New York teosten tyyliä Pengerkujan katot -maalaukseensa (s.4).

Kakkoskurssit ovat käsitelleet laajasti kuvataiteen suhdetta erilaisiin ympäristöihin mm. arkkitehtuurin ja ympäristötaiteen keinoin. Kurssit ovat kiertäneet tutustumassa Kallion alueen arkkitehtuuriin ja totetuttaneet jälkiä maisemiin ympäristötaiteen ja performanssin keinoin. Kolmosjakson lopuksi järjestettiin Kanssa Elävät -näyttely pääkoulun neljännessä kerroksessa. Opiskelijat saivat tehtäväkseen pohtia maailmaa ja tehdä taidetta jonkin toisen elion näkökulmasta. Maukka Mäkiön teoksessa Marilyn Mold (2025) Andy Warholin tunnettu Marilyn Monroe-sarja sai homeisen käsittelyn ja Selma Pentin Vainajia Kaupan (2025) esitteli marketin lihahyllyn haustausmaana.

Kolmosjakson kolmoskurssin veti harjoittelijamme Karo Tapiovaara, jonka opatuksessa päästiin perehtymään zine-pienlehtien maailmihin ja toteutettiin mainosjulisteet, kuten Maija Niemien teos Kaipuu lempeiden katseiden lämpöön (2025). Vitosjakson kolmoskurssi puolestaan toteutti kuvituksia Kallion ensi vuoden kalenteriin sekä oman yhteisen Kale-pienlehtensä.

Kallion perinteinen kevätinäyttely oli täynnä taidetta eri kursseilta pitkin kouluvuotta. Allergiakausi-nimellä kulkenut näyttely kokosi parisenkymmentä tekijää yhteen. Esimerkiksi taidehistoriaan keskittyneeltä kuviksen neloskurssilta nähtiin avantgardetaiteen tyyliä mukailtavia töitä mm. Tuure Alanteelta ja Juno Hartilta.

Kuviksen lukiodiplomeja tehtiin taas tänä vuonna ahkerasti. Nelisenkymmentä diplomistia käsittivät teoksissaan mm. metsään liitettyjä kertomuksia ja kukkien merkityksiä. Näkymättömiin ulottuvuuksiin omissa töissään sukelsivat mm. Saara Katainen kasvomaalatuissa omakuvissa ja Veera Ojanen dystooppisissa tiimalasissa. Näkökulmissa ja tekniikoissa oli tänä vuonna ihanaa runsautta ja teokset valtasivat kakkoskerroksen peräti kahden näyttelyn voimin, joulukuussa ja helmikuussa.

Ensi vuonna Siltavuorenpenger kutsuu uusine kuvisluokkineen. Kevään korvilla kuviksen vitoskurssi jättää jäähyväiset Penksulle tehden nykytaidetta, performansseja ja installaatioita ympäri rakennusta. Tätä kirjoittaessa teokset ovat ottamassa muotoaan ja esille voi odottaa mm. veistettyjä puluja, lasimaalausta ja grafiikkaa.

Maija Ihanainen ja Kasperi Mäki-Reinikka,
kuvataiteen opettajat

Linssissä tähtiä

On vähän itsestään selvää sanoa, että kurssi avasi minulle täysin uusia maailmoja, mutta niin se teki. Kurssin edetessä emme keskittyneet ainoastaan valokuvaukseen tai tähtitaivaaseen, vaan suuntasimme yhden aiheen alkuperästä toiseen oppien samalla prosessin työstöä. Molemmat oppiaineet, sekä fysiikka että kuvataide näkyivät kurssissa. Välillä oppitunti saattoi keskittyä yötaivaan kohteiden tutkimiseen tai luentoön valokuvauksen historiasta, välillä taas olimme hajaantuneena pitkin Pengerkatua kameroitten kanssa harjoittelemassa valon kuvaamista ja asetusten hiomista. Kurssilla tuntui olevan tärkeää, että valokuvaukseen ja yötaivaan lukuun liittyvät perustaidot olivat koko ryhmällä hallussa ennen, kuin esimerkiksi ilta-/yökuvauksia alettiin edes suunnittelemaan. Tämä oli mielestäni hyvä, sillä näin kaikilla oli varmuutta omien taitojensa suhteen kuvauksiin mentäessä. Kurssin ryhmä oli myös suhteellisen pieni, mikä tietysti helpotti prosessin etenemistä ja yhteishengen kasvamista.

Yksi lempitehtävistäni kurssilla oli sen alussa valokuvauksen historiaa läpi käydessä camera obscuran lailla tehty solarigrafia, jossa pieni filminpalanen asetetaan neulan kärjen kokoisella reiällä varustettuun filmipurkkiin ja asetetaan paikalleen valittuun kohteeseen noin kolmen kuukauden ajaksi. Näin filmipurkin sisällä olevaan filminpätkään piirtyy ylivalottuen kyseisestä kohdasta näkyvä auringon kulkureitti näiden kolmen kuukauden ajalta. Mielestäni tämä prosessi itsessään on kiehtova, vaikkei siinä niinkään tehdä mitään. On vain jännitys siitä, minkälainen tuotos solarigrafiasta mahtaa kuukausien päästä tulla.

Vaikka se ei välttämättä ollut kurssin pääajatus, se tavallaan opetti meille, minkälainen on yhdenlainen valokuvaajan prosessi: miten valmistautua kuvauksiin ja käsitellä kameraa; miten olla kärsivällinen kuvaushetkellä ja kuvata vain uudestaan ja uudestaan; miten käsitellä kuvaa sen oton jälkeen ja saattaa se valmiiseen muotoonsa, kuvien printtaus/kehitys ja lopulta kuvien näyttelyksi sommitteleminen. Jokaisesta vaiheesta jäi jotain käteen, ja sanoisin, että kurssin jälkeen ymmärsin vasta, kuinka valtavasti eri tapoja yötaivaan valokuvaukseen on, oli se sitten kameralla tai kaukokuputken ja tietokoneen avulla, filmillä tai videosta kuvan luomisella.

Lempikohtani kurssia oli varmasti yökuvaus, jonne joskus lokakuun puolivälissä Kallahden perukoilla noin yhdestä viiteen aamuyöllä, jonka jälkeen ajoimme kaikki yhdessä kylmissämme koululle nukkumaan muutamaksi tunniksi yläsalin lattialla ennen koulun alkua seuraavana aamuna. Jo tämä kokemus itsessään oli kurssille osallistumisen värtti, ja toki tuona yönä saadut kuvat esimerkiksi Andromedasta ja Orionin tähtisumusta olivat upeita. Ja hei, kuka nyt ei haluaisi osata nimetä muutamia tähtikuvioita yötaivaalta pientä vaikutusta tehdäkseen.

Kurssilla vallitsi ilmapiiri, jossa oli erittäin helppo työskennellä, ja ylipäättään kurssi oli valtavan mielenkiintoinen ja toimiva kokonaisuus. Toivotavasti muillakin kalliolaisilla olisi mahdollisuus kokea tämä!

lisa Vilander

Aamu Luotsikadulla

aamu Luotsikadulla
ajanlaskun alku ja loppu
valo hiipii valkoiseen huoneeseen
kuin juuri pankin ryöstänyt ensikertalainen
ehkä sekin tietää
ettei sen paikka ole täällä
etten minä missään tapauksessa
soisi sen olevan täällä

tunteessa on jotain samaa
kuin siinä kun lapsena olin sokaistua hammaslääkärin tuoliin
kirkasvalo paljasti ensin kallon, sitten mielen
enkä enää tiennyt,
kumpaa tulisi pelätä enemmän
– hammaslääkärinä vai Jumalana

tuhiset
aurionvalo saa lakanat lainehtimaan avomeren lailla
raamattu yöpöydällä muistuttaa siitä että on syntiä unohtaa
sen risti heijastaa valonsäteitä silmiin,
jotka eivät ole valmiit näkemään mietin
kutsuvatko ne toisetkin sinua kodiksi
kokevatko yksiossäsi
yksinäisyytensä kaksinaisuudeksi

sinä pyydät etten työntäisi pois
että päästäisin luo
– pitäisin lähellä rintaa,
en itsestänselvyytenä
että sinä saisit nähdä minut
aivan kuin et tietäisi, että näkeminen vaatii muutakin kuin sen
että saat tahtosi lävitseni
että silmät avataan
ja valot kytketään päälle
se vaatii sen
että on näkyvä
että on opetellut sanomaan ääneen
mistä tykkää ja mistä ei
(suklaajäätelö ehdoton ei, sinä mahdollinen kyllä)

siveetön siirtymä sinuudesta minuudeksi
ääriviivojen hahmottaminen
on pimeässä vaikeaa
ja päivänvalossa mahdotonta
ja niin paljon kuin haluaisinkin olla sinulle rehellinen
kun kysyt
mitä minä pelkään
valehtelen pelkääväni pimeää
sillä se on helpompaa
kuin sanoa pelkäävänsä valoa
pelkäävänsä sinua

minua oksettaa
alkoholi ja se
että sinä saatat todella nähdä minut
sillä vaikken suostu vastaamaan kysymykseesi lempiväristäni, -eläimestäni, -ihmisestäni
vaikka pyydän ettet koskisi katkaisijaan
vaikka minä olen läpeensä pimeä
sinun kanssasi en koskaan valoton

entä sitten jos
ottaisit minusta kopin?
ottaisit empimättä,
olisiko se järkevää
ei;
ottaisit tietäen,
että se tuskin olisi järkevää
kaappaisit syliin
jossa mitään ei tarvitse pelätä
mutta kannattaisi

voiko pimeyteen muuttaa asumaan?
voiko siitä tehdä kodin?
ostaa ikeasta verhot ja tapetoida seinät
voiko se olla se koti minkä sinä haluat?
voinko minä olla koti jonka haluat?

*Suvi Kenttämää,
kirjoituskilpailun lyriikkasarjan voittaja*

Kuva: Kasperi Mäki-Reinikka

TAPAHTUMIA

Taiteet kohtasivat CaisaKalliossa

Vuosittaiseksi perinteeksi muodostunut CaisaKallio-taidefestari järjestettiin kulttuurikeskus Caisan kanssa 14.–17.4. Ohjelma oli jälleen vahvasti lukiodiplomi- ja lopputyöpainotteinen, mikä takasi vahvan Kallio-laadun.

Tänä vuonna osa illoista toteutettiin monitaiteellisina, mikä osoittautui yleisöä palkitsevaksi ja ilahduttavaksi ratkaisuksi. Festari korkattiin maanantaina 14.4. leffoilla. Tiistaina oli vuorossa puheilmaisuksen lopputöitä sekä yksi musadiplomi. Keskiviikon ohjelmassa sekoitettiin puolestaan kirjallisen ilmaisun lopputöitä ja lisää leffoja, ja torstai pyhitettiin tanssin lukiodiplomeille.

Suurkiitos jälleen kerran upeille esiintyjille sekä koko Caisan ammattitaitoiselle ja avuliaalle henkilökunnalle!

Sampo Harju

Viola Parpala lukee otetta kirjallisen ilmaisun lopputyöstään. Muut lopputyötään CaisaKalliossa esittäneet olivat Laura Siivari, Aura Silventoinen, Eevi Sommers ja Hilma Soukka.
Kuva: Susanna Pasula

Fanny-Matilda Kuusniemen musadiplomi Tyhjä taulu CaisaKalliossa. Kuvassa Fanny-Matilda Kuusniemi ja Pietari Kantonen.
Kuva: Sampo Harju

Studia Generalia

Koulun pitkä perinne Studia Generalia jatkui tänäkin lukuvuotena. Syksyllä Studia Generalian teemaa ideoitin monipuolisesti ja aiheeksi valittiin sivistys Kansanvalistusseuran sivistyksen teemavuoden innoittamana. Koululle keskustelemaan kutsuttiin entinen presidentti Tarja Halonen ja artisti Lyyti eli Lydia Lehtola. Tilaisuus järjestettiin 29.11.2024. Täpötäydessä alasalissa oli tiivis tunnelma, kun asiantuntevat vieraat ja mielenkiintoinen keskustelu saivat aikaan yleisöryntäyksen. Syksyllä työryhmään kuuluivat Rebekka Behm, Taru Frilander, Juno Hart, Edit Hustad, Minni-Mansikka Kapanen, Leo Kupila, Malin Lehtonen ja Pauliina Mannerhovi. Haastattelijoina toimivat Taru ja Pauliina ja ohjaavana opettajana Susanna Pasula.

Pauliina Mannermaa ja Taru Frilander haastattelivat Tarja Halosta ja Lyydia Lehtolaa Studia Generaliassa. Kuva: Rebekka Behm. Julisteen suunnittelu Minni-Mansikka Kapanen.

Keväällä mielenkiintoisimmaksi teemaehdotukseksi nousi nopeasti polarisaatio, ja niinpä se valittiin keskustelun aiheeksi. Tilaisuuteen, joka järjestettiin 16.5.2025, saapuivat keskustelemaan politiikan tutkija Teivo Teivainen sekä kirjoittaja ja näyttelijä Kaarina Hazard. Aihe sai aikaan paljon kiinnostavaa keskustelua jo työryhmän kesken studiota valmistellessa. Keväällä työryhmään kuuluivat Bella Harstela, Juno Hart, Minni-Mansikka Kapanen, Suvi Kenttämää, Leo Kupila, Aliisa Lappalainen, Malin Lehtonen, Pauliina Mannerhovi, Telma Nurmi, Iiris Oksala ja Matias Raappana. Haastattelijoina toimivat Aliisa ja Suvi ja ohjaavana opettajana Monja Kataja.

Pauliina Mannerhovi

Lukemisen päivä

Lukion kursseihin liittyvien pakollisten luku-urakoiden puristuksissa unohtuu usein, että lukeminen on ennen kaikkea nautinto, sielunruokaa ja etuoikeus. Sitä halusimme juhlistaa nyt neljännen kerran järjestettynä Lukemisen päivänä 24.4.

Varasimme koulupäivästä kaksi oppituntia kirjallisuuteen liittyvälle ohjelmalle. Päivänavauksessa kallon alumni muusikko-näyttelijä Elsi Sloan kertoi suhteestaan lukemiseen. Päivä jatkui Elämäni kirja -show'lla, jossa paljastui, mitkä teokset olivat tehneet vaikutuksen Jari Aaltoon, Iina Kulmakorpeen, Kasper Mäki-Reinikkaan, Iiris Oksalaan ja Susanna Pasulaan. Toisen tunnin aikana kokoonnuttiin joko lukemaan salien lattioille

Elo Tykkälä, Iina Kulmakorpi, Iiris Oksala, Malin Lehtonen, Dunja Sayiar, Kasper Mäki-Reinikka ja Jari Aalto. Kuvat: Sampo Harju

tai kuuntelemaan satuja OPKH:n perinteeksi muodostuneeseen satunurkkaan. Koulupäivän jälkeen osa opiskelijoista osallistui vielä kirjallisen ilmaisun opettaja Susanna Pasulan johdattamana lukutempaukseen Tuomiokirkon portailla.

Monja Kataja

Kylpy. Aura Koivukangas.

AAAA. Eevi Sommers ja Kerttu Suominen.

Leidit lavalla. Leo Kupila, Niilo Tossavainen, Väinö Autio, Tuure Alanne.

Oik. Shrek yhteiskunnassa -päivänavauksessa
Kata Suuronen, Justus Elo ja Sun Grann.
Kuvat: Sampo Harju

Päivänavaukset

Rakastan taidetta, koska rakastan outoutta. Rakastan kokea sellaisen taiteellisen vision, jota ei välttämättä ole hiottu loppuun saakka, mutta jossa on jotain puhdasta, aitoa ja uutta. Taide vaatii outoutta ja kokeiluja, jotta se voi elää ja uudistua. Taide vaatii myös katsojan, koska taide tarvitsee reaktion. Teos ei ole olemassa, ennen kuin jollain on siitä jokin kokemus. Tämä joku voi olla toki taiteilija itse, mutta osa taiteilijoista janoaa yleisöä. Yksi heistä olen minä.

Minulle päivänavaukset merkitsevät nimenomaan kymmentä minuuttia aikaa kokeilla, näyttää muutamalle ihmiselle jotain, mitä kukaan heistä ei ole nähnyt samanlaisena. Oli kyse sitten valmiin teoksen tulkinnasta tai oman teoksen esittelemisestä, paljastat jonkin puolen itsestäsi tavalla, jota ei pysty ennalta arvaamaan. Ja, mikä parasta, yleisölle joka on siellä täysin sinua varten. Yleisölle, joka haluaa nähdä sinun onnistuvan.

Minulle on ollut aivan äärimmäisen tärkeää Kalliossa joka-aamuinen mahdollisuus kokeilla ja kokea. Se on taiteilijana palkitsevaa ja katarttista, kun taas yleisönä inspiroivaa ja kiehtovaa. Ensimmäisen päivänavauksen nähtyäni koin olevani oikeassa paikassa. Ensimmäisen päivänavauksen esitettyäni maailman parhain yleisö sai minut kokemaan, että minut hyväksyttiin osana sitä.

Päivänavaukset ovat kymmenen minuuttia laidasta laitaan yltävää taidetta taiteen ilosta, minkä takia ne ovat minulle tärkeitä. Niiden kautta taide tulee keneen tahansa.

Justus Elo

Lukiokoulutuksen asiantuntija Ida Orellana ja suomalaisen draama- ja teatteriopetuksen tienraivaaja Tintti Karppinen. Kuvat: Annemari Untamala.

Yksikön päällikkö (lukiokoulutus, taiteen perusopetus ja vapaa sivistystyö,) Petri Lehikoinen ja opetusneuvokset Minna Harmanen ja Mikko Hartikainen Opetushallituksesta.

Lukiodiplomigaala

Toukokuun 6. vietettiin penksulla Lukiodiplomigaalaa, jossa juhlistettiin kaupunkitason opetussuunnitelmia teatterin, tanssin, median, kotitalouden ja käsityön lukiodiplomia edeltäville opintojaksoille ja samoin opetushallituksen lukiodiplomien tukimateriaalin kehittämistyötä. Gaalan järjestivät Helsingin verkkolukion projektipäällikkö Kati Immeli-Vänskä ja Annemari Untamala. Studioteatterissa pidettiin puheita ja nähtiin teatteriesitys "Mielessä" ja pihalla nostettiin musiikin säestämänä juhlamaljat.

Annemari Untamala

Mediaopettaja Emilia Lehtinen ja pedagoginen asiantuntija Melina Lukkarinen.

Yllä: muusikot Lenni Pesola ja Turo Uotila.

Alla: Suomen draama- ja teatteriopetuksen liiton hallituksen jäsenet Erica Caselius-Engblom, Ullariikka Koskela ja Noora Peltokukka.

TUKEA

Tutorit kotouttivat uusia kalliolaisia

Tutor-lukuvuosi 2024 - 2025 pyörähti käyntiin toukokuussa, kun kahdeksantoista ensimmäisen vuosikurssin opiskelijaa valittiin uusiksi tutoreiksi tutorhaun avulla. Super-tutoreiksi jatkoi edelliseltä lukuvuodelta kahdeksan toisen vuosikurssin opiskelijaa, jotka auttoivat uusia tutoreita tutor-toiminnan järjestämisessä toimimalla ryhmänsä ohjaavina vetäjinä.

Tutorit osallistuivat yhdessä super-tutoreiden kanssa kolmeen opojen ohjaamaan tutorkoulutukseen, joiden sisällöt koostuivat muun muassa tulevan tutor-vuoden suunnittelusta, leikkien ohjaamisesta, uusien kalliolaisten ryhmäytymisestä ja yhteisöllisyyden tukemisesta. Tämän lisäksi psykologi Mirja Färkkilä-Järvinen ja kuraattori Maria Lahti järjestivät koulutuksen tutoreiden jaksamisesta ja opiskelijoiden kohtaamista haasteista. Nuoriso-ohjaaja Katja Ollilainen opasti vuorostaan pitämässään koulutuksessa nuorten kokemasta yksinäisyydestä ja tavoista, joiden avulla tutorit voivat siihen puuttua.

Tutorit järjestivät yhdessä opojen kanssa heti yhteishaun tulosten julkaisun jälkeen tutustumispäivät, joiden aikana tutorit vastailivat kysymyksiin, auttoivat ainevalintalomakkeen täyttämässä ja järjestivät muutamia leikkejä paikalle saapuneille uusille opiskelijoille. Loppukesällä tutorit pitivät kaksi piknikkiä, joiden aikana opiskelijat pääsivät tutustumaan toisiinsa paremmin.

Lukuvuoden alkaessa elokuussa tutorit olivat täydessä työn touhussa: Ensimmäisenä koulupäivänä järjestettiin ryhmäkohtaista tutustumista ja opastuskierroksia niin lukion tiloihin kuin lähiympäristöönkin, kuten Pensun ja Leipätehtaan taideopetukseen painottuviin opetustiloihin. Tutorit osallistuivat myös ykkösten ryhmänohjaustuokioihin ja opo-tunteihin ja jakoivat kokemuksiaan niin kurssivalinnoista, lukioarjesta kuin koeviikosta.

ta. Tutorit ottivat kokeiluun myös yhteiset ruokailuhetket ykkösille, joissa uudet opiskelijat saivat tilaisuuden ruokaillessaan tutustua niin tutoreihin kuin toisiin opiskelijoihinkin.

Tuttuun tapaan toisella viikolla tutorit järjestivät ensimmäiselle vuosikurssille lukion lähipuistoissa ryhmäytymisaamupäivän, jonka aikana opiskelijat pääsivät leikkimään erilaisia leikkejä, syömään eväitä ja tutustumaan toisiinsa paremmin. Myöhemmin ensimmäisen jakson aikana tutorit järjestivät kullekin ro-ryhmälle kettuja, joissa herkuteltiin nyyttäreiväillä, jaettiin lukion alun synnyttämiä fiiliksiä, pelattiin Tutor-Kahootia ja leikittiin piilosta lukiorakennuksessa.

Tutoreista muodostunut teemapäiväryhmä kehitti lukuvuoden aikana kahdeksantoista erilaista teemapäivää, kuten perinteikkään liikennevalopäivän, halloween-teemaviikon ja pehmolelupäivän. Lisäksi tutorit järjestivät pikkujoulut, jossa ohjelmassa oli niin askartelua, Tutorien kuuma linja kuin joululaulujen laulamista. Tutorit kehittivät myös kysymysboxin, johon opiskelijat pystyivät lähettämään kysymyksiä tutoreille.

Tutorit olivat tärkeässä roolissa joulukuussa ja tammikuussa yhdeksäsluokkalaisten järjestetyissä Kallion lukion esittelytilaisuuksissa eli avoimissa ovissa ja lauantain tapahtumapäivässä, jossa he pääsivät vastaamaan kysymyksiin opiskelemista ja jakamaan omia kokemuksiaan Kallion lukion arjesta sekä esittelemään lukiorakennusta kaikille kiinnostuneille. Keväällä tutor-vuoden päätteeksi uudet super-tutorit alkoivat valmistautumaan tulevaan tutor-vuoteensa ja uusien tutoreiden haku avattiin.

Lukuvuoden aikana olemme yhdessä päässeet tutustumaan uusiin ihmisiin, osallistuneet tapahtumien toteuttamiseen ja auttaneet ykkösiä ryhmäytymisen avulla löytämään uusia ystäviä. Olemme kerryttäneet myös onnistumisia ja oppineet erilaisia hyödyllisiä taitoja, kuten organisointia, aikatauluttamista, toisten kohtaamista, ideointia ja leikittämistä. Jään innolla seuraamaan, mitä tulevaisuus tutoroinnin osalta tuo tullessaan.

Liia Hokkanen

Opiskelijahuolto

”Liikuntacoach jutut on ollu kivoi.”

”Olen lyhyessä ajassa oppinut ihan todella paljon itsestäni, ja pystyn menemään uusiinkin tilanteisiin paljon helpommin jännittämättä. Tunnistan myös paremmin tilanteet, jotka tuntuu mulle hankalalta, ja tiedän miten toimia niin, ettei ne tunnu niin kuormittavalta.”

”Hakeuduin psykologille keskustelemaan vuoden takaisesta erosta parisuhteesta. Auttoi todella, kun pääsin puhumaan eron herättämistä tunteista, kysymyksistä ja ajatuksista. Tapaamisen jälkeen oloni oli paljon selkeämpi, ja koin päässeeni eteenpäin.”

”On arvokasta et omassa koulussa on sellanen henkilö, jonka luokse voin mennä puhumaan aina jos joku asia liikahtelee mielen päällä. Tuo turvaa kun kuraattori moikkaa käytävällä, on aina iloinen tapaamisista ja osoittaa että välittää.”

”Minut nähtiin.”

Liikuntacoachin järjestämällä sieniretkellä. Mukana kallion ja torkkelin opiskelijoita. Kuva: Vilma Mankonen

Tänä lukuvuonna opiskeluhoito on järjestänyt koulun aloituspäivän aamukahveista alkaen monia yhteisöllisyyttä ja hyvinvointia tukevia tapahtumia. Hyvinvointikahvilassa on ollut aina jokin vaihteleva teema ja mahdollisuus jutella vapaasti opiskeluhoitoon edustajien kanssa. Vuoteen ovat mahtuneet myös perinteiset ykkösten ryhmäytystunnit, muualta muuttaneiden tapaamiset, abikahvit, iltapäiväkerho, pienryhmiä kuten keskittymistyöpajat ja itsetuntopaja, tutoreiden koulutus, palaavien ja lähtevien vaihtareiden vertaistapaamiset sekä nelosten tapaaminen. Yhteisöllisesti olemme ottaneet käsittelyyn asiantuntijoiden avulla tänä lukuvuonna päihdeteemat.

Liikuntacoachin toiminnassa opiskelupäivien aikaista liikkumista on tuettu leikki- ja pelivälitunneilla sekä tauottamalla paikallaanoloa

oppituntien aikana. Opiskelijat ovat päässeet kokeilemaan erilaisia liikkumisen muotoja sekä tapaamaan uusia tyyppisiä esimerkiksi ilmajougan, tankotanssin, miekkailun ja rantalentopallon kokeilutunneilla. Lähiluonnon antimia ja ihmeitä on päästy häämättelemaan maastohiihdon sekä ruokasieniretken merkeissä. Kisailun käsinkoskeltavaa jännitystä on saatu kokea jo perinteeksi muodostuneissa taidelukioiden Kolmen Suuren Futis- sekä Koristurnauksissa. Lisäksi liikuntacoach on ollut opiskelijoiden hyvinvoinnin ja opiskelukyvyn tukena yksilöohjauksissa.

Yhteisöllisen työn lisäksi tapaamme päivittäin paljon opiskelijoita yksilötapaamisissa ja opiskelijoille syksyllä tehdyn nimettömän kyselyn kautta saimme palautetta, josta halusimme nostaa esiin muutamia kokemuksia opiskeluhoitoon tapaamisista. Toivottavasti nämä rohkaisevat jatkossakin hakeutumaan meidän luoksemme.

Kallion lukion opiskelijahuolto

Kyyryläisenä

Ensi kohtaamiseni Kallion lukion kanssa oli syksyllä 2023. Ykkösten vanhempainilta oli alkamassa, ja astuin sisään täpötäyteen ala-aulaan. En tiennyt, mitä odottaa, ja katselin ympärilläni jännittyneenä. Vastassa oli uteliaasti hymyileviä kasvoja. Kyyryn myyntipöytä osui silmiini heti ovesta sisään astuttuani. Muistan ajatelleeni, että onpa siinä hauska nimi, Kyyry, mistähän se juontaa juurensa.

Nyt, näin puolitoista vuotta myöhemmin, koen olevani todella etuoikeutettu, kun olen saanut seurata taiteen luomistyötä eri muodoissaan aitiopaikalta, läheltä tyttärenti kautta ja hieman kauempaa yleisössä teoksista nauttien. Olen nähnyt toinen toistaan mieleenpainuvampia esityksiä Maamerkeistä puhetaiteeseen, teatteri- ja musadiplomeista kuvataideteihin ja videoteoksiin. Ne ovat olleet nerokkaita, kantaaottavia, koskettavia ja hauskoja – kaikin tavoin puhuttelevia. Olen vaikuttunut siitä, miten käsittämätön määrä monipuolista lahjakkuutta yhteen kouluun

Kuva:
Kasper Mäki-Reinikka

voikin mahtua; sitä ei voi kuin ihmetellä ja ihailla. Samalla on ollut hienoa huomata, miten kaikesta huokuu yhdessä tekemisen ilo. Yhteen hiileen puhaltaminen onkin koulun keskeinen voimavara, ja se näkyy poikkeuksellisen selvästi kaikessa tekemisessä.

Toista oli omana lukioaikana, jolloin kaikki oli pedagogisesti hyvin suoraviivaista. Silloin ei niinkään rohkaistu itsenäiseen ajatteluun vaan ennemmin tärkeää oli muistaa opiskeltavat asiat juuri niin, kuin ne oli opetettu. Onneksi nykyään on toisin, ja erityisesti Kalliossa. Mielestäni yksi asia, mikä tekee Kalliosta ainutlaatuisen, on juuri taideopinnoissa kehittyvä henkinen pääoma – kyky kyseenalaistaa sekä rohkeus ja usko omiin kykyihin. Se on mittaamattoman arvokasta jokaiselle opiskelijalle loppuelämää ajatellen.

Kalliossa näkemäni ja kokemani on avartanut omia käsityksiäni taiteesta huomattavasti. On ollut ilo huomata, että myös aikuisena kulis- seissa pystyy ammentamaan aina jotakin uutta näkemästään ja kokemastaan, ja ennen kaikkea aistimaan paljon Kallion hengestä.

Mutta entä Kyyry? Lukion kannatusyhdistyksenä toimiva Kallion yhteiskoulun ystävät ry. on yli viisikymmenvuotisen taipaleensa aikana ollut läsnä opiskelijoiden arjessa ja juhlassa, yhdessä tekemällä ja kokemalla. Minut otettiin avosylin vastaan Kyyryn mahtavaan porukkaan, jolla on sydän paikallaan sekä taiteelle että opiskelijoille. Matkaan on mahtunut paljon hauskoja hetkiä ja antoisia kohtaamisia. Mielestäni myös Kyyryssä yhteisöllisyys on kantava voima – aivan kuten Kalliossa kuuluukin.

Satu Kenttämää

Kyyry jakoi tervetulojuhlissa mehua Cara Niemisen ja Pihla Lappalaisen avustuksella. Ykkösille jaettiin myös logo-heijastimet. Kuva: Pia Wright

OPKH:n arkea ja juhlaa

Opiskelijakunnan hallituksen vuosi on ollut vauhdikas ja tuottelias! Elokuussa uuteen hallitukseen valittiin Milka Koivukoski, Pauliina Mannerhovi, Minttu Rastivaara, Fiona Ruusunen, Annaleena Halme, Raakel Heino, Mila Kala, Rauha Levanto, Iiris Oksala, Kosmo Kähönen, Minni-Mansikka Kapanen, Sanni Laisila, Malin Lehtonen, Ella Mutanen, Noel Escartin, Eerika Lehto, Dodo Saiyar ja Silja Lampisjärvi. Puheenjohtajaksi valittiin Iiris Oksala ja sihteerinä toimi Malin Lehtonen. Varapuheenjohtajana ja rahastonhoitajana toimi Dodo Saiyar.

OPKH on tänä vuonna erityisesti keskittynyt opiskelijoiden hyvinvoinnin parantamiseen uudistamalla mm. OPK-tilaa. OPKH hankki tilaan uuden mukien säilytysjärjestelmän sekä teki tilaan säännöt. OPKH myös toteutti tilan uudesta nimestä äänestyksen: tila nimettiin Akvaarioksi.

OPKH järjesti myös Nuorten kuntavaalit, jossa pääsivät äänestämään koulumme ei-äänioikeudet. Hallitus teki yhteistyötä myös Kallion Izzan kanssa saaden opiskelijoille kestoalennuksen heidän ravintolatuotteisiinsa.

Muiden koulujen kanssa tehtiin aktiivisesti yhteistyötä. Sibelius-lukion ja Helsingin kuvataidelukion hallitusten kanssa järjestimme Kolmen Suuren Bileet eli perinteisen KSB:n sekä jatkoimme Kolmen Suuren Festarit -perinteen herättelyä. KSB järjestettiin helmikuussa Tavastialla ja KSF touku- kuussa Tervasaassa. Lisäksi pidimme yhteyttä Tampereen yhteiskoulun lukion eli TYKin kanssa ja pääsimme vierailemaan heidän luonaan.

Kaupungilta saatu Ruutiraha käytettiin KSF:n järjestämiseen ja Akvaarion ylläpitoon, kuten kahviin ja teehen.

Oman koulun sisällä opiskelijakunnan hallitus on jatkanut yhteistyötä hallinnon ja opettajien kanssa, ope- ja Ari-kokousten myötä sekä tiivistänyt hallituksen ja YOHR:n eli yhteisöllisen opiskelija- huoltoryhmän välistä yhteistyötä.

Tervetuloa asettumaan ehdolle ensi vuoden vaaleissa tai seuraamaan OPKH:n toimintaa jälleen "syssymmällä"!

Malin Lehtonen ja Milka Koivukoski

Kosmo Kähönen, Frans Frangén ja Tuure Alanne Tavastialla Kolmen Suuren Bileissä helmikuussa. Kuva: Milka Koivukoski

MAAILMALLA

Tiedettä La Palmalla

Olimme fysiikan opintomatkalla Kanarian saariryhmään kuuluvalla La Palman saarella. Opintomatkalla keskityimme taivaankappaleiden tarkasteluun Turun yliopiston omistamalla NOT-teleskoopilla (Nordic Optical Telescope).

Kurssi alkoi jo syksyllä 2024, kun tapasimme kolmen muun koulun oppilaita ja osallistuimme Turun yliopiston järjestämille tähtitieteen luennoille. Meidät kaikki neljän lukion oppilaat jaettiin viiden hengen havaintoryhmiin, joissa valitsimme kohteet, joita halusimme tutkia matkalla havaintoyössä.

Yllä: havaintoyönä otettu kuva sauvaspiraaligalakista M95, jonka etäisyys maapallosta on noin 33 miljoonaa valovuotta.

*Oik.: Tähtitaivaan kiertyminen pohjantähden ympärille NOT-teleskoopilla.
Kuva: Risto Jokinen*

Varsinainen viikon kestänyt matka toteutettiin tammikuun puolessavälissä. La Palmalle ei mene suoria lentoja Helsingistä, joten matkustimme Madridin kautta ja yövyimme siellä yhden yön. Kaikki pääsivät onneksi mukaan, ja jokaisesta koulusta tuli myös yksi fysiikan opettaja.

Matkamme päivät ennen havaintoyötä koostuivat havaintoyöhön valmistautumisesta. Kävimme myös tulivuorivaelluksella ja vierailimme La Palman pääkaupungissa.

Matkan kohokohta oli havaintoyö Nordic Optical Teleskoopilla. Yöllä meitä avustivat paikalliset tähtitieteen opiskelijat, jotka työskentelevät NOT:illa. Vaikka sää ei ollut ideaali, saimme silti hienoja kuvia havaintokohteistamme. Koko yön valvominen teleskoopilla korkealla vuoristossa oli hauska ja yhdistävä kokemus.

*Ilmori Fajt, Diana Koivula, Lotta Kontula,
Aaron Rätty ja Kaika Sahari*

Helsinki-Rotterdam: tanssia ja puhetta

Hain Rotterdam-proggikseen, koska halusin nähdä ja kokeilla, mitä Alankomaat ja proggis toisivat tullessaan. Ensimmäisessä tapaamisessa meille kerrottiin perusasioita ja mitä käytännössä oman host-pari tarkoittaa ja kuinka tehdä ja toimia heidän seurassaan. Samalla saimme tietää tämänvuotisen aiheemme, rakkaus. Aihe oli todella moniulotteinen, sillä rakkautta on niin monenlaista ja sitä voidaan ilmaista niin monella eri tavalla. Meillä on kuusi tuntia viikossa treeniä, jossa sekä tanssittiin että harjoitettiin puheilmiasua. Tanssissa improttiin ja pohdittiin, minkälainen liike tai tunnelma musiikkiin tai kohtaukseen sopisi. Puheilmiasussa luimme itse valittuja rakkaustekstejä ja kävelimme tilassa. Kun esitys saatiin punottua yhteen ja kaikilla oli selvä kuva esityksen kokonaiskuvasta, päiviä ennen esitystä kaksi esiintyjää eivät pystyneetkään esiintymään. Siitäkin selvittiin, ja esitys meni mielestäni todella hyvin suhteutettuna siihen, että meiltä puuttui olennaisia ihmisiä.

Kun rotterdamilaiset saapuivat Helsinkiin, näimme ensimmäistä kertaa parimme. Itseäni jännitti hirveästi, minkälainen ihminen minun parini tulee olemaan. Mistä hän pitää ja mikä häntä kiinnostaa. Kuitenkin parini ja minä tulimme todella hyvin toimeen, ja vein hänet Helsingin maailmanpyörään, museoon, Tuomiokirkolle, Fazer-kahvilaan, metsään ja tietenkin saunaan. Paras yhteinen ajanvietto oli kuitenkin illan pitkät lautapeli-illat, joissa kuunneltiin hollantilaista ja suomalaista musiikkia (tosin pelit olivat intensiivisiä). Viimeisenä päivänä pakkasin parille kasan suomalaista karkkia mukaan lennolle. Seuraavan kerran nähtäisiin hänen kotimaassaan.

Matka Hollantiin meni kivottomasti. Meitä oli lentokentällä vastassa hollantilaisten opettaja, joka tuli opastamaan meitä koululle. Kuljimme yhteensä parisen tuntia junassa ja ratikassa, kunnes saavuimme heidän koululleen. Meitä vastassa oli host-parimme, joilla oli "I love Helsinki"-paidat yllään. Meille tehtiin pienissä ryhmissä kierros koulussa, ja vierailimme aina pari minuuttia eri tunneilla. Opettajat olivat todella puheliaita ja vieraanvaraisia.

Kun pääsin oman parini taloon, suurin kulttuurishokki oli talojen koko ja se, kuinka kapeita talot olivatkaan. Talo oli kolmikerroksinen ja portaat eri kerroksiin olivat todella jyrkät. Toinen kulttuurishokki oli, että käsienspesuvesi oli jääkylmää ja suihkuvesi tulikuuma (Eikä niitä voinut säätää suuntaan tai toiseen.).

Suurin kriisi, mikä ryhmällä oli se, että jouduimme palauttamaan mieleen esityksen, jonka olimme esittäneet kuukausia sitten Suomessa. Saimme vain pari tuntia aikaa muistella tanssit, puhikset ja harjoitella uudet siirtymät uudessa tilassa. Kuitenkin esitysiltana saimme kuin saimme esityksen esityskuntoon. Esityksen jälkeen oli hyvä fiilis! Totta kai myös rotterdamilaiset olivat harjoitelleet meille erillaisia laulu-, tanssi- ja teatteriesityksiä.

Rotterdamissa sain kokea vahvan pyöräilykulttuurin, jota ihalin suuresti. Kaupunkilaiset pystyvät pyöräilemään vaivatta ja kätevästi mihin tahansa. Pääsin myös näkemään kuuluisat vanhat tuulimyllyt, vanhaa kaupunkia ja paikallisia kirpputoreja. Oma host-äitini oli ostanut minulle tervetulolahjaksi erilaisia keksejä, suklaata ja proteiini-patukoita, joita maistelin perheen kanssa, kun pääsin takaisin Suomeen.

Iris Heilakka

Lämmittelyä ennen illan International Open Stage -esiintymistä. Kuva: Sampo Harju

Historiaa ja yhteiskuntaoppia kansainvälisesti

Historian ja yhteiskuntaopin opetuksen osalta kansainvälinen yhteistyö jatkui vahvana. Sotahistoriasta kiinnostuneet nuoret matkasivat 2.-5.9.2024 neljäksi päiväksi Raatteen tielle Tammenlehvän perinneliiton ja Kaatuneiden muistosäätiön tuella. Matka toteutettiin yhteistyössä Mäkelänrinteen lukion ja Helsingin kuvataidelukion kanssa.

12 Kallion lukion opiskelijaa osallistui Model International Criminal Court -istuntoon Krzyzovassa, Puolassa 10. - 17.9.2024. Ohjelmaan osallistui meidän lisäksi turkkilaisia, saksalaisia ja puolalaisia opiskelijoita. Ohjelman tarjosi Kreisau Initiative. Mielenkiintoisen ohjelman lisäksi pääsimme todistamaan Keski-Euroopan tulvia ja olimme muutaman päivän saarroksissa Kreisaun kartanon alueella. Kotiin päästiin kuitenkin normaalisissa aikatauluissa.

MICC-ryhmä Kreisaun päärakennuksessa Krzyzovassa, Puolassa.

Syyskuun lopussa HI7 Arkelogia-kurssin opiskelijat viettivät päivän Lappohjassa Rintamamuseolla ja kaivoimme esiin toisen maailmansodan taistelujen materiaaleja. Arkeologian yhteistyö jatkuu keväällä 2026 samassa paikassa.

HI7 Holokausti-kurssin 14 opiskelijaa matkusti Krakovaan ja Auschwitziin 4. -7.10.2024. Auschwitzin valtionmuseo tarjosi meille maksuttoman majoituksen, ruokailut ja ohjelman paikan päällä.

Sisäänkäynti Auschwitzin keskitysleirille.

Joulukuussa 18 opiskelijaa pääsi Suomen Rooman-instituutin tuella neljän päivän opintomatkalle Roomaan. Matkalla tutustuimme Rooman historiaan antiikista nykypäivään saakka. Vierailimme mm. Vatikaanissa, Forum Romanumilla ja Vatikaanissa.

Forum Romanum sateen jälkeen.

Yllä: Tutustuimme Tallinnan kauniiseen ja moderniin synagogaan.

Alla: Kloogan keskitysleiri toimi vuosina 1943 -1944. Sen viimeiset vangit murhattiin 19.9.1944.

Kuvat: Niina Vääntänen

Kallion lukio valittiin Euroclion (historianopettajien kansainvälisen järjestön) Facts not Fiction -projektiin. Euroopan unioni rahoittaa projektia, ja Kallion kumppanina on Tampereen yliopiston normaalikoulu. Tarkoituksena on tutkia holokaustin historiaa oman kotimaan tai -paikkakunnan näkökulmasta. Projektissa keskitytään kahdeksan Suomesta Gestapolle vuonna 1942 luovutetun juutalaispakolaisen kohtaloon. Projektirahoituksen turvin opiskelijat ovat mm. vierailleet Turussa synagogassa ja tavanneet Turun yliopiston tutkijoita, yli sata opiskelijaa pääsi katsomaan Klaus Härön uutuuselokuvan Ei koskaan yksin, kaksi opiskelijaa osallistui kansainväliseen konferenssiin Bratislavassa, Slovakiassa ja kahdeksan opiskelijaa vieraili Tallinnassa tutustumassa Tallinnan juutalaiseen museoon, synagogaan ja Tallinnan lähellä sijainneen Kloogan keskitysleirin muistomerkkiin leirin sijaintipaikalla. Facts not Fiction -projektiin osallistuu kahdeksan koulua neljästä eri Euroopan maasta.

Niina Vääntänen, historian ja yhteiskuntaopin opettaja

Tanssivierailuja

Elokuussa vuonna 2024 saimme liettualaisia opiskelijoita vieraaksi Kallion lukioon ja pääsimme tutustumaan toisiimme sekä tanssimaan yhdessä. Vastavierailu eli Nordplus-hankkeen matka Liettuasta toteutui 25. - 29. marraskuuta Vilnassa, M. K. Čiurlionisin taidekoulussa. Lähdimme matkaan kuuden Kallion lukion opiskelijan sekä opettaja Mirva Mäkinen voimin. Liettuassa meidät otettiin lämpimästi vastaan ja pääsimme majoittumaan koulun omiin huoneisiin. Viiden päivän aikana pääsimme tutustumaan liettualaisten opiskelijoiden arkeen sekä koulun tanssinopetukseen. Pääsimme itse tanssimaan baletti- ja nykytanssitunneille eri-ikäisten opiskelijoiden kanssa. Saimme olla useiden eri opettajien opetuksessa ja pääsimme näkemään monipuolisesti koulun taideopetusta. Seurasimme myös esitysharjoituksia, joissa lahjakkaat tanssijat tekivät meihin suuren vaikutuksen hienoilla teoksilla. Vapaa-ajalla tutustuimme upeaan Vilnan kaupunkiin paikallisten ystäviemme kanssa. Pääsimme näkemään koulua lähellä olevia näköalapaikkoja sekä Vilnan vanhaa kaupunkia. Parhaita asioita vierailussa oli inspiroitua tanssinopetuksesta ja tanssijoista sekä saada uusia ystäviä Liettuasta.

Venla Vaarala

Liettuan matkalta, kuvassa liettualaisia tanssin opiskelijoita sekä Kallion lukiosta Metta Petäinen, Annikki Ruuskanen, Inkeri Siponkoski, Venla Vaarala, Veera Valkila, Katerina Vasselieva sekä Kallion lukion tanssinopettaja Mirva Mäkinen.

Kuva: Lina Puodziukaite-Lanauskiene

VUODET

Vanhojentanssit

"Alkumusiikin soidessa eleganttius asteli tanssijoiden mukana saliin. Tunnelma oli lämmin, juhmallinen sekä nuoruudeniloa puhkuva."

"Wanhat toi meidän vuosikurssin yhteen! Erityisenä jäivät mieleen tansseja tahdittava kamari-orkesteri ja ylväs uusi Paasitorni."

"Vanhojen tanssit oli mulle todella tärkeä ja ikimuistoinen kokemus. Sain ensimmäistä kertaa elämässäni tuntea olevani aito prinsessa. Parhainta oli kuulla, että lapset ihastuivat minuun ja kutsuivat minua prinsessaksi; se lämmitti sydäntäni. Tulee ikävä tuota päivää, joka meni niin nopeasti kuitenkin ohi. Musiikki, tunnelma ja ihmiset olivat taianomaisia."

"Värien loistoa, upeita kampauksia, klassisia tanssiaispukuja, fantasiaa, tuttuja nuoria kasvoja... Oli suorastaan liikuttavaa katsoa, miten alun jännittyneet ilmeet sulivat tanssimisen ja yhdessäolemisen iloon. Viikkojen harjoittelu sai arvoisensa päätöksen."

Kuva: Kasper Mäki-Reinikka

Uudella sivulla

“Tiesin jo nähdessäni kuvan pinkistä tukastasi. Kallio sopii sinulle”, yläkoulun luokanvalvojani sanoi. Tuntui kuin sähköisin. En ollut ollut varma, miksi olin halunnut väkipakolla tehdä reissun Vorssaan asti tapaamaan opettajaa. Tässä se syy kuitenkin piili. Halusin kuulla, ettei valinta Kallion lukion ja Forssan yhteislyseon välillä ollut se ja sama, että riski oli voiton arvoinen.

Tutorpiknikit Hesperian puistossa tuntuivat nimien ja kasvojen karusellilta. Parasta oli, etten tuntenut ketään ja silti hymyilimme ja vitsailimme. Me jaoimme ymmärryksen, että haluamme siirtyä eteenpäin, heittäytyä uuden alun syliin. Kallion lukiolla on tietty maine, ja vaikka se voi johtaa kuplautumiseen, se maine on vetänyt puoleensa nämä ihmiset.

Muistan elävästi ensimmäisen aamunavauksen. Kaikki alkoivat taputtamaan yhtä aikaa, mikä hämmensi ja hätännytti. Minä ja muut uudet kalliolaiset katsoimme toisiamme ymmällämme. Perjantaihin mennessä olimme oppineet Kallion tavoille ja taputimme mukana. Taputuksesta tuli nopeasti erottavan tekijän sijaan yhdistävä.

Puhekilpailussa kuultiin yllättävä puhe, joka oli intuitiivisesti esitetty pohdinta kalliolaisia riivaavasta riittämättömyyden tunteesta. Puhe ei voittanut, mutta se herätti yleisössä eniten vastakaikua. Kalliolaisten oletetaan ehtivän osallistua kaikkeen

*Tervetulojuhlan halikuja.
Kuva: Kasperi Mäki-Reinikka*

ja pystyvän keskenään samanlaisiin saavutuksiin. Siinä pyörremyrskyssä vielä pitäisi muka huolehtia omasta jaksamisestaan, vaikka kiireellisyyden saapas potkii, joka kerta, kun asettuu lepäämään.

Minuun puheella oli vastakkainen vaikutus. Vuoden alussa en olisi mistään hinnasta jättänyt väliin aamunavausta. Kuukausien kuluessa kuitenkin viisitoistakin minuuttia lisää unta alkoi houkutella enemmän kuin hieman etuajassa koululle saapuminen. Enkä ole ainoa. Jos aamunavauksesta on levittänyt tietoa hauskoilla julisteilla, pulinaryhmissä ja Jodelissa, yleisömäärä kasvaa; jos ei ole, yleisössä on vakiosakki.

Aamunavaukset eivät ole mikään yksittäistapaus. Syyllistämään ei voi ruveta. Jokainen arvio itse, mihin hänellä on aikaa ja jaksamista. Myös talvella iskevän kaamosmasennuksen vaikutuksia ei voi jättää laskuista. Hypokriittisyyden välttämiseksi olen itse yrittänyt osallistua kaikkeen, mihin suinkin pystyn lukiodiplomeista rap battleen. En voi olla katsomatta ruusunpunaisin linssein alkusyksyn lämpimiin päiviin, kun kaikki olivat innostuneita uudesta alusta. Uutuus kului pois. Perinteistä tuli arkea, ja arjen kanssa ne joutuivat samaan lokeroon väsyttävän työn ja itsetoistosten päivien kanssa.

Pinkki värjäys on kulunut tukastani pois. Uusi alku ei ole enää tuore sivu, vaan venähtänyt luku elämäni. Sopeutuminen arjen harmauteen on helppoa. Arjen värittäminen on hankalaa, koska se vaatii aktiivisuutta. Se vaatii tapahtumiin osallistumista, aamunavauksia varten vartin aiemmin heräämistä ja TEA02-tunnilla opitun “kyllä ja” -asenteen tuomista omaan elämään. Taidan taas värjätä tukkani ennen seuraavan vuosikurssin tervetulojuhlaa.

Bella Harstela, ensimmäinen vuosikurssi

Hedelmiä

Jos olisin ensimmäisenä päivänäni Kallion lukiossa istuttanut kirsikkapuun, siinä voisi nyt valmistuspäivänäni riippua sen ensimmäiset kirsikat. Sen kasvua olisi tuskin pystynyt huomamaan vilkkaana ympärillä humisevan elämän keskellä, minkä takia tuntuukin niin ihmeelliseltä, että vain neljässä vuodessa siihen on jo kasvanut jotain kypsää ja makeaa. Kun heijastelen aikaani Kalliossa, näen miten kaikki kokemani on tehnyt minusta, sen, mikä olen, yhtä salakavalasti kuin uusien kirsikoiden tulo.

Astuessani Kallioon en olisi voinut arvatakaan, mihin päin lähtisin kasvamaan. Uudessa paikassa täynnä lahjakkaita ja innokkaita vertaisia tunsin kutistuvani itseäni. Ajattelin, että paras selviytymistaktiikka on pysytellä lähellä takaseiniä ja keskittyä olemaan vetämättä itseäni liikaa huomiota. Sain kuitenkin oppia nopeasti, että minun on turha yrittää olla Kalliossa jatkuvasti maltillinen itseni suhteen. Kaikki Kallion tarjoamat mahdollisuudet vetivät minua puoleensa kuin myrskytuuli nuoria puita, ja nyt tiedän, että jos en olisi koskaan jättänyt hämäävän turvallista rationaalisuuden aitaustani ja antautunut tunteitteni ja intohimojeni vietäväksi, en olisi koskaan löytänyt paikkaani teatterilavalta vasta löydettyjen unelmien ääreltä kuin aarrearkun kultaisesta hohteesta.

Vaikka omat unelmani alkoivat selkeytymään hiljalleen, olin kolmannen lukuvuoteni alussa edelleen täysin hukassa Kallion ekosysteemissä. Koin epäonnistuneeni täydellisesti Kallioon soluttautumisessa ja yritin lähinnä hyväksyä, että en välttämättä saakaan kokea sitä kuuluisaa yhteisöllisyyden tuomaa turvaa täällä. Sitten aloittaessani abina musikaaliprojektissa ajattelin, ettei minulla

nyt ole toisaalta mitään menetettävää; otin riskin ja hellitin estoja. Kerrankin uskalsin kaikista peloistani huolimatta luovuttaa muiden huomaan jotain arvokasta ja särkyvää itsestäni, toisin sanoen oman itseni, minkä vuoksi työryhmä sai harvinaisen mahdollisuuden tuntea minut ja minä heidät. Mieleni alkoi pikkuhiljaa luopumaan ajatuksesta, että minulle ei muka olisi tilaa täällä.

Samaan aikaan, kun annoin itselleni luvan rönsyillä pois viimeisistäkin tukirakenteistani, aika alkoi nopeutua taianomaisesti. Kolmas ja neljäs luku vuosi viuhahtivat varkein ohitseni ja lävitseni ja olivat samaan aikaan koko tähänastisen elämäni tapahtumarikkaimmat vuodet. Omilleen muutto, ylioppilaskirjoitukset ja yhä uusien haasteiden kohtaaminen urheammin kuin koskaan ovat värittäneet lukion loppupuoliskoni tunteiden ja uusien löytöjen kirkkaasti säteilevillä väreillä. Opin, ettei pidä tarrautua liikaa menneeseen eikä tulevaan, koska silloin kaikista arvokkain, tämä hetki, valuu lupaa pyytämättä sormien välistä.

Kukaan ei ole koskaan valmis ihminen, niin kuin hedelmäpuukaan ei ole valmis tuotettuaan ensimmäiset hedelmänsä. Sallin itselleni vielä hetken aikaa istuskella puutarhassa katselemassa ylpeänä tätä saavutusta, makeita kirsikoita, mutkille taipunutta mutta vahvaa runkoa ja karheaa, monenmoista säätä kestänyttä kaarnaa. Sitten minä nousen, nappaan mukaan kirsikan tai kaksi ja jatkan matkaa.

Pietari Kantonen, ylioppilas

Kuva: Susanna Pasula

Pikku-Finlandia-palkinto Kallion lukioon

Kallion lukion opiskelija Senja Ollikainen voitti Äidinkielen opettajain liiton Pikku-Finlandia-kirjallisuusseikkilpailun esseellään Rakkauskirjeitä murhaajille. Senja kävi vastaanottamassa palkintonsa marraskuussa järjestetyssä Finlandia-palkintojakotilaisuudessa.

Rakkauskirjeitä murhaajille

Heinäkuun 24. päivänä vuonna 1979 Ted Bundy kävelee vartijoiden saattelmana Floridan korkeimman oikeuden tuomarin eteen. Oikeussalin kylmien seinien sisällä huokuu lämpö, kun yleisö veloo levottomasti Bundyn astuessa sisään. Naisia väkijoukossa on tusinoittain. Harva heistä tuntee Bundyn, saatikka on koskaan tavannut häntä. Osa heistä on lähettänyt Bundylle rakkautta tihkuvia kirjeitä vankilaan, ja jotkut ovat jopa värjänneet hiuksensa, jotta ne olisivat samanväriset kuin Bundyn uhreilla. Astellessaan paikalleen Yhdysvaltain tunnetuin sarjamurhaaja, raiskaaja ja pahoinpitelijä Ted Bundy katselee mielihyvää kummuten ihailija-armadaansa. Kahdeksantoista kuukautta sitten Bundy murhasi kaksi naista ja pahoinpiteli kolmea paettuaan vankilasta. Silti salissa kuohuu ihannointi murhaajaa kohtaan, ja vuosittain Yhdysvalloissa lähetetään satoja rakkauskirjeitä vakaviin rikoksiin syyllistyneille vangeille, joita lähettäjät itsekään eivät usein tunne.

”Luoja! Mitä minä olenkaan palvonut! Silmät ovat paholaisen”, Basil Hallward huudahtaa katsellessaan rakastamansa ystävän Dorian Grayn sielun heijastusta tämän muotokuvassa. Oscar Wilden goottilaisessa romaanissa Dorian Grayn muotokuva (1891) Dorian Gray rukoilee, että hän pysyisi ikuisesti nuorena ja kauniina, kun hänen muotokuvansa vanhenisi ja kärsisi hänen puolestaan. Toive käy toteen, ja Dorian Gray ajautuu pinnallisuuden, huumeiden sekä murhien tielle. Dorianin ystävä ja muotokuvan maalaaja Basil Hallward tietää toverinsa teoista sekä kyseenalaisesta maineesta mutta luulee silti pystyvänsä kääntämään Dorianin suunnan. Vielä hetkeä ennen kuin Dorian lopulta murhaa tämän, Basil uskottelee itselleen, että Dorian on pelastettavissa. Basil on rakastunut hirviöön. Samoin kuin naiset, jotka ihastuivat Ted Bundyyn, Basil luulee turhaan

pystyvänsä muuttamaan Dorianin hyväksi yksinomaan rakkautensa voimalla.

Yksi syy rikollisista viehättymiseen on virheellinen käsitys siitä, että rakastamansa henkilön voi muuttaa rakkauden avulla kokonaan. Vankilassa oleva rikollinen saatetaan myös nähdä täydellisen etäisenä kumppanina: häneen ei tarvitse sitoutua, mutta palavista tunteista ja kirjeenvaihdosta voi silti nauttia. Tätä rikollisiin ihastumista tai seksuaalisen mielenkiinnon kokemista heitä kohtaan kutsutaan hybristofiliaksi. Ted Bundyn ja muiden julkisten rikollisten kohdalla hybristofiliaa terävöittää entisestään huomionkiipeys. Yksi tunnettuihin rikollisiin ihastumisen lähteistä on kuitenkin myös totuutta vääristelevä käsitys, jonka mukaan nämä rikolliset ovat karismaattisia, älykkäitä ja vahvoja. Basilin maalaaman muotokuvan alkuperäinen kaunis ulkomuotokin kuvaa Basilin ihannetta Dorianista, hänen mielensä värittämää kuvaa Dorianin persoonallisuudesta ja hyvyydestä. Samoin kuin Basil haluaa loppuun saakka uskoa, että Dorian on pelastettavissa, Ted Bundyn vaimo Carole Ann Boone väitti puolisonsa kuolemaan saakka, että syytökset tätä kohtaan ovat perusteettomia.

Rikolliset kiehtovat ihmisiä myös samasta syystä kuin rikokset ja vaara ylipäättään: tunnepitoinen sisältö on aivoille kutkuttavaa. Ihmiset suuntaavat luontaisesti tarkkaavaisuutensa voimakkaita tunteita herättävään sisältöön. Tätä kutsutaan tarkkaavaisuusvinoumaksi. Evolutiivisesti tarkkaavaisuusvinouma on ollut elintärkeä selviytymisen kannalta, sillä sen avulla pystymme seulomaan ärsykkeiden jatkuvasta tulvasta kaikista olennaisimman tiedon. Tarkkailemalla vaaraa etäältä ihminen on lisäksi pystynyt oppimaan, miten siltä voi suojautua. Tämä sama mekanismi ohjaa meitä lukemaan dekkareita, katsomaan true crime -sarjoja ja osaa meistä jopa ihastumaan rikollisiin. Murhaajiin rakastuminen voi olla jyrkänteen

reunalla seisomisen tavoin mitä ihastuttavinta adrenaliinin ja vaaran huumaa, kunhan pudotus ei ole liian lähellä. Mutta mitä tapahtuu, jos vaihtoehtona ei olekaan jyrkänteen seisominen vaan ainoastaan sen hylkääminen tai siltä putoaminen?

Robert Louis Stevensonin goottilainen pienoisromaani Tohtori Jekyll ja herra Hyde (1886) kertoo tohtori Henry Jekyllistä, tiedemiehestä, joka onnistuu rohdon avulla erottamaan pahan puolen sielustaan ja muuttamaan sitä juodessaan Edward Hydeksi, hänen sielunsa pahan puolen ruumiillistumaksi. Niin Dorian Gray kuin Henry Jekyllkin ovat sairaalloisen kiinnostuneita sielunjensa pahuudesta; Henry Jekyll siihen pisteeseen saakka, ettei hän pysty päästämään irti mahdollisuudesta muuttua Hydeksi edes entisen itsensä menettämisen uhalla. Hyden lumo syntyy siitä rajattomasta vapaudesta, jonka täksi estottomaksi otukseksi muuttuminen tarjoaa. Jekyllin oman elämän rajoittuneen, tahrattoman kiillon ansiosta Hyden suomat nautinnot tuntuvat liian suurilta hylättäviksi, joten Jekyll uhmaa kohtaloaan roikottamalla itseään jyrkänteen reunalla vain pitääkseen Hydestä kiinni. Rikolliset, kuten Hydekin, ovat äärimmäinen esimerkki rajojen rikkomisesta. Tarkasti säännellyssä maailmassa murhaajien vapautuneisuus voi tuntua jopa lumoavalta, kiihottavalta tai tavoiteltavalta. Tällöin ihmisistä saattaa tuntua paremmalta uhmata jyrkänteen pohjalla tyrskyävää aallokkoa kuin olla ikinä näkemättä reunalta avautuvaa aavaa vapautta.

Kaikista mukavin paikka suurimmalle osalle meistä tarkastella jyrkänteen reunaa on kuitenkin turvasta pleksilasin takaa. Kun kahlasin lävitse BBC:n Uutta Sherlockia, järkytyin siitä, kuinka viehättäväksi koin Jim Moriarty, täysin kajahtaneen ja makaaberin murhamiehen. Fiktiivisiä pahiksia kohtaan on helpompi tuntee vetovoimaa, sillä heille voidaan luoda täysin uusi persoona vailla todellisuuden tuomaa taakkaa. Katsojat voivat kehittää Moriartylle surullisen taustatarinan, jolla hänen tekojaan oikeutetaan; kuvitella, että hän muuttuisi, kunhan hän saisi osakseen vähän rakkautta; elätellä vailla minkäänlaisia rajoitteita fantasiaa, jossa hän olisi täydellinen kumppani. Tätä kummallista kiinnostusta ja viehätystä pahoja hahmoja kohtaan voidaan havaita monissa muissa teoksissa, ja palasia siitä näkyi jo antiikin ajoilla. Moriarty on moderni, maskuliininen femme fatale. Koko femme fatalen arkkityyppi leikittelee jyrkänteen reunalla tanssahtelulla: mikä

onkaan viehättävämpää kuin hurmaava nainen, jonka pauloihin lankeaminen saattaisi merkitä jopa kuolemaa? Femme fatalea inspiroineiden seireenien kiinnostavuus ei synny siitä, että ne hurmaavat merimiehet laulullaan, vaan siitä, että ne tappavat hurmaamansa miehet.

Median ja murhatarinoiden viihdekäytön myötä fiktion ja todellisuuden rajojen sekoittamisesta on tullut helpompaa. Alamme suhtautumaan tosielämän tapahtumiin viihteenä: fiktiona, jolle voimme luoda omat merkityksemme. Ted Bundysta tulee Jim Moriarty, kun hänen ihailijansa alkavat näkemään hänet sarjan hahmona ja maalaamaan hänestä idealisoitua kuvaa mielessään. Kuuluisien murhaajien kuolemien jälkeen on syntynyt jopa kokonaisa faniryhmiä, jotka rakentavat yhteisestä fantasiaa valitsemastaan henkilöstä, ja yhä useammin rakastumme ideaan ihmisestä - emme itse ihmiseen. Basil Hallward ei päässyt yli rakkautestaan Dorian Grayhin ennen kuin oli liian myöhäistä, Henry Jekyll ei irrottanut otettaan Edward Hydestä ennen kuin muuttui lopullisesti täksi sielunsa synkäksi puoleksi, ja verkon syövereistä löytyy vieläkin ihmisiä, joille Bundy on pakkomielille sekä unelmien satuprinssi, vaikka sarjamurhaajan kuolemasta on kulunut jo 35 vuotta. Siinä, että ihannoimme ihmisiä ja luomme heistä täydellisyden perikuvia mielikuvituksen varjolla, piilee vaara oman itsensä menettämisestä.

Mediassa näkyvä rakkauden idylli tuntuu toivot-tavan sanomaa: ”Tavoittele rakkautta hinnalla millä hyvänsä niin saat rakastettusi!” Rakkaus muuttaa meitä, mutta se, että yritämme muuttaa itseämme, jotta tavoittaisimme jonkin ihannekuvan rakkaudesta, on huolestuttavaa. Tämä ilmiö pulpahtaa pintaan myös tavassa, jolla nuoret nykyään suhtautuvat ihastuksiinsa. Pohdin psykologian tunnilla, miten minun pitäisi istua, jotta ihastukseni pitäisi minusta; miten minun pitäisi pukeutua, jotta hän pitäisi minusta; minkälainen minun pitäisi olla, jotta hän pitäisi minusta. Mutta eikö olisi toivottavaa, että hän pitäisi minusta oman luonteeni takia eikä siksi, että muutin luonteeni hänelle sopivaksi? Mitä meille tapahtuu, kun kävelemme liian lähelle jyrkänteen reunaa toisen ihmisen vuoksi? Miten käy niille, joiden rakkauskirjeet vankilaan perustuvat valheisiin ja fantasioihin? Mitä meistä jää jäljelle, kun rakastumme hirviöön?

Senja Ollikainen

KIITOS KAIKESTA, UKRI

Kallion lukion pitkäaikainen filosofian ja elämänkatsomustiedon opettaja Ukri Pulliainen kuoli äkilliseen sairauskohtaukseen lokakuussa 2024. Hän oli kuollessaan 56-vuotias.

Ukri aloitti opettajana Kalliossa vuonna 1997, ja hänestä tuli nopeasti tavattoman suosittu ja rakastettu opettaja sekä arvostettu kollega, jonka kursseille jonotettiin. Ukrin keskustelevala opetustyyli haastoi opiskelijoita kyseenalaistamaan itseäänselvyyksiä, näkemään asioiden ja ilmiöiden eri puolia sekä ymmärtämään erilaisia mielipiteitä. Eräs hänen kollegansa, joka opiskelijana oli opetusharjoittelussa Kalliossa, kuvasi Ukrin opetusta (suunnilleen) näin: "Ukrin opetuksen seuraaminen oli sekä tavattoman inspiroivaa että äärimmäisen turhauttavaa. Oli hienoa nähdä, miten Ukri kuin huomaamatta, vapaan keskustelevalassa ilmapiirissä johdatteli opiskelijoita läpi opetussuunnitelman sisältöjen. Oli turhauttavaa ymmärtää, että en itse koskaan yltäisi opetukseni samaan."

Oppituntien ilmapiiri ei kuitenkaan perustunut pelkästään Ukrin pedagogisiin taitoihin, vaan myös siihen, millainen hän oli ihmisenä. Terävän älyn ja pisteliään argumentointikyvyn lisäksi Ukri määritteli hänen pohjimmainen kiltteytensä ja kunioituksensa toisia ihmisiä kohtaan. Hän puolusti opiskelijoiden oikeutta olla toista mieltä ja kantoi huolta niiden puolesta, jotka jäivät keskusteluissa alakynteen. Jos opiskelija oppitunnilla tai ystävä illanistujaisissa puhui itsensä pussiin, Ukri johdatteli keskustelijan sieltä hienovaraisesti pois tekemättä asiasta numeroa.

Ukri välitti opiskelijoistaan aidosti, kantoi heistä huolta ja kannatteli heitä. Hän oli valmis käyttämään vapaa-aikaansa opiskelijoiden hyväksi, olipa kyseessä opetuskeskustelu tai abiristeilyn valvonta. Ukri viihtyi opiskelijoidensa seurassa, arvosti ja rakasti heitä.

Kollegana Ukri oli lämmin ja työyhteisöön vahvasti sitoutunut. Hän jaksoi nostaa esiin erilaisia näkökulmia niin opettajainkokouksissa kuin vapaa-ajallakin ja haastoi kollegojaan väittelyihin pisteliällä havainnoillaan maailmasta. Hän oli aktiivinen opettajien vapaa-ajan riennoissa ja vuosikymmenien ajan opettajien bändin kantava voima.

Ukrin kuolinviikonloppuna Helsingin Sanomissa julkaistiin Laura Airolan teksti, jossa hän siteerasi David Foster Wallacen mietettä vapaudesta: "Todellinen vapaus liittyy tarkkaavaisuuteen ja tietoisuuteen ja itsekuriin ja siihen, että pystyy oikeasti välittämään muista ihmisistä ja uhrautumaan heidän hyväkseen kerran toisensa jälkeen lukemattomin pienin ja epäseksikkäin tavoin, joka ikinen päivä." Tähän kaikkeen pystyy harva, mutta uskon, että Ukri oli lähempänä todellista vapautta kuin monet meistä. Ja toivon, että nyt täydellisen vapaa.

Lepää rauhassa, ystävämmme.

*Reijo Aittakumpu, Ukrin ystävä
ja Kallion lukion entinen musiikinopettaja*

Kuva: Aija Viita

Kallion lukion henkilökunta ja opiskelijat

Rehtori

Mäkinen Ari, FM

Opettajat

Aalto Jari, FM, historia ja yhteiskuntaoppi
Bodson Alex, LitM, liikunta, terveystieto
Brander Oscar, FM, biologia
Castro Natalia, KM, erityisopetus
Eerolainen Seikku, KM, opinto-ohjaus (22.10.24 saakka)
Haapaniemi Inka, matematiikka (30.9.24.-3.4.25)
Harju Sampo, FM, puheilmaisu, taideopetuksen apulaisrehtori
Hukka Isa, VTK, filosofia, elämäntutkimustieto (30.9.24 alkaen)
Ihanainen Maija, TaM, kuvataide
Jokinen Risto, FM, fysiikka, matematiikka
Kangas Kristiina, FM, äidinkieli ja kirjallisuus
Karkamo Tuomas, FM, matematiikka
Kataja Monja, FM, äidinkieli ja kirjallisuus
Kivimäki Hanna, MuM, musiikki
Koivunen Marjut, FM, ruotsi
Kokkonen Kirsi-Marja, espanja
Kuivalainen Maiju, Tanssitaiteen maisteri, tanssi
Kulmakorpi Iina, FM, englanti, ranska
Kähkönen Heli, FM, ruotsi
Laitinen Anu, TM, opinto-ohjaus
Lehtinen Emilia, FM, media
Martin Mari, TeM, teatteri (30.9.24-4.2.25)
Meinander Päivi, FM, englanti
Mutikainen Ina, FM, kirjallinen ilmaisu
Mäkilä Ulla, FM, matematiikka
Mäkinen Mirva, tanssit, tohtori, tanssi
Mäki-Reinikka Kasper, kuvataide, lavastus
Niemi Ari-Pekka, FM, virka-apulaisrehtori
Numminen Heli, FM, äidinkieli ja kirjallisuus
Pasula Susanna, KM, YTM, äidinkieli ja kirjallisuus, kirjallinen ilmaisu
Peltokukka Noora, TeM, teatteri
Pulliainen Ukri, FM, filosofia, elämäntutkimus-tieto
Rantamäki Liisa, FM, maantiede, kemia, biologia, matematiikka
Ruisniemi Jarno, opinto-ohjaus
Saari Hanna, FM, saksa
Sinkkonen Kati, FM, englanti

Sorvali Helena, FM, media
Toikka Rinna, FM, puheilmaisu
Toikko Juulia, TM, uskonto
Tuominen Joonas, MuM, musiikki
Untamala Annemari, TeT, teatteri
Vaalaja Alpi, TeK, valosuunnittelu
Vuorio-Hellman Irma, FM, uskonto, psykologia
Vähäkuopus Pirita, KM, opinto-ohjaus 23.10.2024 alkaen
Väntänen Niina, FM, historia ja yhteiskuntaoppi
Werkkomäki Meri, FM, puheilmaisu (27.11.24-4.2.25)

Kuva: Kasper Mäki-Reinikka

Muu henkilökunta

Färkkilä-Järvinen Mirja, psykologi
Heikkinen Josi, kohdevastaava
Kivi-Nieminen Auli, lukiosihteerit
Lahti Maria, kuraattori
Liqing Lin, ruokapalvelu
Mankonen Vilma, liikuntacoach
Mönkäre Hanna, terveydenhoitaja
Rintaluoma Jenna, psykologi
Tuominiemi Vilma, psykologiharjoittelija
Vesikko Katri, ruokapalveluvastaava (22.10.24 alkaen)
Vikstén Mari, ruokapalveluvastaava (virkavapaal-la 21.10.24-31.5.25)

Opiskelijat ja ryhmänohjaajat

21A Mutikainen Ina

Halinen Tuuli
Hiltunen Inkeri
Lankinen Venla
Lappalainen Roope
Lehto Nea
Lindström Iia
Parpala Viola
Partanen Minea
Pitkänen Helmi
Saarikorpi Iida
Saarinen Emma
Saiyar Dunja
Salo Julia
Taskinen Mira
Vinni Joanne

21B Aalto Jari

Assefa Meeti
Hägg Matilda
Iljin Iida
Koskinen Kreetta
Kuronen Eevi
Laakso Eeva
Landen Sohvi
Leimi Ella
Linnan Helmi
Nenonen Silja
Ollikainen Senja
Pönni Joonas
Räsänen Altti
Syrjä Stella

21C Bodson Alex

Aalto Emma
Fabritius Sointu
Hellberg Ellen
Hyyti Aava
Härkönen Hilma
Kanttonen Pietari
Katainen Saara
Keso Tyyne
Korki Kiia
Lampisjärvi Silja
Piira Salla
Särkioja Helise
Torkkel Sumu
Törmälä Mina
Valkama Sani
Westerberg Felix

22A Jokinen Risto

Aaltonen Arttu
Ahonen Paula

Alexiew Elena
Amper Edenlie
Avonius Greta
Azevedo Anita
Björklund Astrid
Borg Jimi
Camilo Maia
Danet Lea
Erkko Miia
Escartin Noel
Etula Mona
Frangén Frans
Grönbärj Vivian
Gustafsson Nelli
Hakarinne Matilda
Hakavuori Aino
Hannula Orion
Harjuhahto Lilja
Harjunmaa Essi
Heijola Lilli
Heikkilä Peppina
Helin Iisak

22B Kähkönen Heli

Hirviniemi Annikki
Hirvonen Jenna
Hytönen Valo
Hämäläinen Aade
Härkönen Opi
Iivonen Enni
Ikola Line-Máret
Jatunen Marja
Jarva Katariina
Jatala Alina
Jokela Liisi
Julin Aino
Juntunen Miisa
Jyrkinen Kaisa
Kahri Enna
Kangas Lahja
Kantola Anni
Kapanen Minni-Mansikka
Kapas Julius
Karo Elina
Karvonen Iida
Kasurinen Aini
Keijupuro Romeo
Kuparinen Jessi

22C Karkamo Tuomas

Kiuru Netta
Koivula Diana
Koivula Jade
Korhonen Elsa
Korja Isla
Korkeamäki Ella

Korkeamäki Tuuli
Korpiaakko Lilja
Koski Karin
Kröger Sinna
Kuitunen Lauri
Kuronen Ada
Kuoramaa Inkeri
Kuusela Sara
Kuusniemi Fanny-Matilda
Kvest Elsi
Kähkönen Leonilla
Laisila Sanni
Laitinen Roosa
Laukkanen Tyyne
Lehtinen Pinja
Lehtonen Malin
Leivo Helmi
Lilja Jessica
Lounasmaa Iris
Lukkarinen Sara

22D Rantamäki Liisa

Fihlman Minja
Maltceva Veronika
Marila Maini
Marttila Saara
Miettunen Samu Jemima
Morottaja Emmi
Mutanen Ella
Nordlund Stella
Nuorkivi Tuuli
Nupponen Hilka
Oikarinen Seela
Ojanen Veera
Oksalahti Inka
Pantus Elina
Partti Ella
Peltola Helmi
Pesonen Lumia
Pohjolainen Onerva
Polkatie Alvar
Potapenko Isabel
Pruuki Pilvi
Pyyhtiä Hilda
Päivärinne Pessi
Raappana Matias

22E Tuominen Joonas

Ranta-aho Adi
Rantanen Anni
Romppanen Miina
Ruonala Saara
Saajoranta Aura
Saari Viivi
Sarlin Mette
Saukko Lassi
Seppä Helka
Siivari Laura
Silventoinen Aura
Simula Elsa
Somersalmi Hermann
Sommers Eevi
Sonkki Iiris
Soukka Hilma

Sowe Sami
Suominen Kerttu
Surakka Neea
Tainio Jade
Takala Lilia

22F Sinkkonen Kati

Kallio Kaspian
Talja Inka
Tarkkanen Xinmei
Tommola Ilmari
Trnka Olga
Tuomasdóttir Viktoria
Tuomikoski Lotta
Tuori Dooris
Turunen Siiri
Tuutti Roosa
Tykkälä Elo
Tölkö Roosa
Uusihakala Lenni
Vehkaoja Anni
Vepsäläinen Eero
Viitanen Sofia
Virtanen Sara
von Franke Laura
Vuonnala Sanni
Väinämö Vella
Vänskä Nea
Wirama Inka
Wuorio Heta

23A Pasula Susanna

Andersson Tinka
Castrén Ellen
Cliff Lily
Edelman Domingues de Jesus
Eliane
Fajt Ilmari
Haarala Sanni
Haimi Lumi
Halminen Aatu
Halmkrona Arska
Hart Juno
Hauhia Julia
Heilakka Iris
Heino Raakel
Hekkala Aava
Helander Seela
Hildén Minea
Hiltunen Hanna
Hoffren Pinja
Hurme Ilona
Jortikka Senni
Juuti Kaisla
Kala Mila
Kalliainen Kerttu
Kallioranta Usva
Kanervo Saima
Kejonen Vilma
Kenttämä Suv
Kiljunen Helmi
Korsinkin Emil

23B Toikko Juulia Aalto Mai Ahmajärvi Siiri Aikala Helmi de Arruda Camara Vera Dieme Font Daniel Dolk Isla Elomaa Siiri Evans Jennifer Freundlich Joonas Genzer Anastasia Haukkala Santra Herttua Celia Hevossaari Akseli Hirvonen Hertta-Maija Hokkanen Liia Holtappels Olli Horttanainen Veera Hukkanen Heta Isoaho June Jauhiainen Aamu Kallio Inka Kari Venni Kiikkala Veemi Kilpeläinen Unna Kivikoski Beda Kivimäki Avar Koivukangas Aura Petänen Ruoho Rautpalo Niilo Ueno Nichika 23C Kataja Monja Kokko Milo Kokkonen Otso Konttinen Jenni Kontula Lotta Korhonen Unna Korpi Erin Korventaival Luna Koski Mimmi Koskinen Emma Kupila Havu Kuusisto Kiia Kyrönseppä Ezra Kähönen Kosmo Kärkkäinen Kia Laakso Lotta Lamminpää Hilda Lamminpää Oona Lampela Emilia Laukkanen Iida Launiainen Anni Launonen Leena Lehtelä Suvi Lehtinen Tyyne Levanto Rauha Liljeblad Sanni Linden Lyyli Lindholm Amelie Paussu Hanna Rieger Taika Rousseau Anaïs	23D Saari Hanna Lopez Koivisto Dalia Myyrä Sanni Mäkelä Kerttu Mäntylä Sonja Määttä Mea Niemi Maija Niininen Iina Nikkilä Ainu Niskanen Siiri Näyhö Saana Oksala Iiris Pajari Pihla Pajukangas Lauri Palmén Aada Palsala Valtteri Partanen Kerttu Pekonen Jenna Penttilä Ellen Petäinen Metta Ponsimaa Venla Puittinen Elmo Pyrhönen Sella Salminen Mimi Sipilä Rosa Ulvila Alma 23E Vuorio-Hellman Irma Arajärvi Esra Ramirez Greta Rantamaula Lumi Riihinen Aamu Rinta-Filppula Eevi Romero Isabel Ronimus Bettina Ropponen Olivia Rosendahl Kerttu Rosnell Linnea Ruscica Villa Ruuskanen Annikki Räty Aaron Sahari Kaika Salisbury Tuomas Sanaksenaho Anna Saralampi Nette Sarkkinen Siiri Savia Eeva Seitsonen Sohvi Sipilä Alina Siponkoski Inkeri Sippola Helmiina Soisalo Sara Sola Nadiya Sovio Lemmi Sulaoja Inka Tasanto Julia Toivanen Valo Vilander Iisa 23F Kulmakorpi Iina Haarala Matti Taskinen Iiris Tauslahti Jay	23D Saari Hanna Tervo Kerttu Tervonen Lyydia Tihinen Suvi Tikander Adanna Tikka Apila Timgren Tyyne Timonen Eva Toivanen Mikaela Turppo Eero Uusitalo Lilli Vaarala Venla Vaija Saini Valkeapää Kerttu Valkila Veera Valtonen Teo Venetvaara Vini Veselova Katerina Viksten Hertta Virkajärvi Ella Virtanen Vieno von Boehm Erika Vuorensola Valpuri Vuori Cecilia Vuorinen Taika Vänninen Emma Wilhelmus Aida Ödner Isla 24A Mäkilä Ulla Aapro Vilja Abdallah Leana Acquah Helmi Ahokas Sisu Alanne Tuure Alaterä Eino Arasola Aava Aukia Saara Aura Aamu Autio Väinö Backman Lilian Benschkowsky Ida Berlin Urho Blummé Ira Bodson Inna Ekström Vilko Elo Justus Eriksson Selina Eronen Eeli Forsman Halla Gilmore Freya Grann Sun Granroth Ines Grotenfelt Frida Halme Annaleena Harju Lilja Harstela Bella Hatakka Alex Taina Vellamo 24B Meinander Päivi Heinonen Amanda Heinämäki Ansa Helander Valto Hellsten Hedda	Hentilä Hertta Herkman Selma Hietanen Aina Honkanen Iida Huttunen Heini Härkönen Pisara Ihalainen Lyyli Ikola Innu Ilppola Nelli Ilvonen Miriam Isotalo Rauha Jääskeläinen Kane Kallio Atlas Kallonen Kai Kanerva Hanna Kanninen Ekku Kantele Max Karhu Aino Kari Lumi Kari Venla Kariluoma Elsa Kavén Sohvi Keskitalo Vilma Kimmo Milo Knuuttila Melek Koivukoski Milka 24C Numminen Heli Korbut Lera Korpela Noel Koskinen Ahti Koskinen Sania Kulmalainen Sanni Kupila Leo Kyber Frida Laakkonen Sofia Laaksonen Minja Lagström Oona Lahti Eppu Lamroth Minttu-Roosa Lappalainen Aliisa Lappalainen Pihla Lebedeff Paula Lehmusvesi Neea Lehtinen Linnea Lehto Kerttu Lemponen Olavi Liinamaa Ronja Lilleberg Fiona Lindh Emilia Loisa Ilona Luomajärvi Leone Luostarinen Reeta Lätti Miina Lättilä Seth Lönnrot Elo 24D Kangas Kristiina Mannerhovi Pauliina Martikainen Annika Marttinen Nella Mertala Titta Miinalainen Kati Mikkonen Valo	Moisala Ella Moltchanov Lev Multas Aune Munkki Peppi Mursula Maisa Mäkilä Hilja Mäkinen Anni Mäkinen Enni Mäkiö Maukka Määttä Jade Nakari Nenna Nieminen Cara Nikulainen Miia Nurmela Riina Nurmi Telma Näppinen Amanda Oksman Eben Ollinen Suzu Paakkari Pärre Pallaskorpi Saana Patomäki Moona Sivill Lily 24E Brander Oscar Nurmi Sofi Pentti Selma Pesola Lenni Pitko Mette Pohjola Vieno Pukema Kerttu Pusa Alma Puska Enni Puurula Elsa Pöyhtäri Iiris Rajapaju Inna Ranki Petra Rastivaara Minttu Ratia Teresa Rentola Mitla Ristola Ronja Rossi Nelli Routto Touko Ruohio Selja Ruusunen Fiona Räsänen Anniina Saarela Oona Salama Annika Salo Riitu Savisalo Saana Savolainen Raita Schauman Ursula 24F Vántänen Niina Seppänen Laila Setälä Neus Solehmainen Sara Suntila Kira Suominen Ilmari Suuronen Kata Tallberg Miro Tamminen Enni Tanninen Mesi Toikka Silva Tommonen Mara	Torkler Helmi Torra Airi Tossavainen Niilo Tuomala My Törrönen Linda Töyri Kerttu Uotila Turo Vaab Katrinell Vaija Lauri Vainikainen Eetu Vallin Lulu Valorinta Lumi Vänttilä Alisa Värjölä Vilma Wallenius Valentin Waltari Wilma Österlund Ella
---	---	---	--	---	--

Kallion lukion johtokunta

1.10.2021–30.9.2025

Esittelijä, sihteeri
Mäkinen Ari

Huoltajat
Varsinaiset jäsenet: Virtanen Virpi (pj), Rinne Petteri (vara pj), Polkko Jenna, Heikurainen Marko, Paartola Mikko
Henkilökohtaiset varajäsenet: Jokela Katja, Huomo Jonna, von Boehm Satu, Halinen Jussi, Paakkunainen Lotta

Opettajajäsenet
Varsinaiset jäsenet: Vuorio-Hellman Irma, Mäkilä Ulla
Henkilökohtaiset varajäsenet: Rantamäki Liisa, Aalto Jari

Muu henkilökunta
Varsinainen jäsen: Färkkilä-Järvinen Mirja
Henkilökohtainen varajäsen: Niskanen Marjo

Opiskelijajäsenet
Varsinaiset jäsenet: Kapanen Minni-Mansikka, Mutanen Ella
Henkilökohtaiset varajäsenet: Mannerhovi Pauliina

Kallion yhteiskoulu -säätö

Hallituksen puheenjohtajana on kuluneena lukuvuotena toiminut Tomi Lindblom, muina hallituksen jäseninä Ari Mäkinen (varapuheenjohtaja), Riitta Kulmanen, Ari-Pekka Niemi, Elsa Saisio ja Kati Sinkkonen. Hallitus on kokoontunut kerran vuosikokoukseen, jossa käytiin läpi säätöön sijoitus- ja varallisuustilanne. Lisäksi todettiin vuonna 2025 Kallion ylioppilaille kouluneuvos Armas Paavolan rahaston tuotoista jaettavien stipendien määrä ja jakoperusteet.

Ari-Pekka Niemi

SYKSYN YLIOPPILASJUHLA

5.12.2024 Helsingin työväenopiston juhlasali

SCHOTTISCHE KERLOU
säv. C. Stewart, sov. E. Järvelä, es. Kallion kamari-orkesteri

TERVETULOSANAT
Rehtori Ari Mäkinen

HAUKI
Säv. ja san. Arppa, sov. H. Kivimäki, es. Siiri Husu, Pietari Kantonen ja Kallion kamariorkesteri

YLIOPPILASTODISTUSTEN, LUKION PÄÄTTÖTODISTUSTEN JA LUKIODIPLOMIEN JAKAMINEN
Rehtori Ari Mäkinen

YLIOPPILAAKSI JULISTAMINEN

GAUDEAMUS IGITUR
yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

REHTORIN PUHE UUSILLE YLIOPPILAILLE

EI OLLA YKSIN
Säv. E. Häsänen ja san. L. Eweis, es. ylioppilaat Sade Edevbaro, Lili Eweis, Gisela Husu, Siiri Husu, Elena Häsänen, Silja Klemetti, Eerika Lehto ja Riina Smolander

STIPENDIEN JAKAMINEN

YLIOPPILAAN PUHE
Syksy Tanninen

MAAMME
yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

5.12.2024 valmistuneet

Aho Emilia	Huuskonen Saara	Puhakka Oona
Airas Niilo	Hyytiäinen Enni	Rantanen Onerva
Arhio Isabel	Häsänen Elena	Ruotsalainen Valo
Bangura Amelie	Kaareskorpi Aino	Räisänen Emma-Roosa
Behm Rebekka	Kankare Vuokko	Saarinен Sofia
Edevbaro Sade	Kanninen Iina	Santavuori Tiiti
Erjos Kuu	Kastilan Vilja	Silvennoinen Salla
Eweis Lili	Klemetti Silja	Smolander Riina
Frilander Taru	Kolehmainen Alina	Talka Riina
Giardini Anna	Kuokkanen Elias	Tanninen Syksy
Grönholm Amanda	Kuusanmäki Nico	Taskinen Nora
Haapoja Oiva	Kyrö Nikola	Tienhaara Iina
Halinen Pihla	Kärkkäinen Roosa	Tolonen Lumi
Halme Helmi	Lehikoinen Meeri	Topchii Aleksandra
Happonen Elsa	Lehto Eerika	von Boehm Sofia
Helle Karoliina	Lukkari Aletta	
Huomo Iina	Nikkilä Kerttu	
Hustad Edit	Nyberg Raul	
Husu Gisela	Pelkonen Aava	
Husu Siiri	Posa Telma	

TUOTANTO

Valot: Joonas Freundlich, Lilja Korpjaakko ja Helmi Leivo

Äänet: Lumi Haimi, Essi Harjunmaa, Unna Kilpeläinen, Aura Koivukangas, Sanni Laisila, Malin Lehtonen, Emmi Morottaja, Iiris Oksala ja Riina Talka

Musiikin johto ja harjoittaminen: Hanna Kivimäki

Tuotanto: Sampo Harju, Hanna Kivimäki, Mirva Mäkinen, Ari-Pekka Niemi, Joonas Tuominen ja Alpi Vaalaja

Kallion kamariorkesteri: Elena Alexiew, Isla Dolk, Sointu Fabritius, Lilli Heijola, Ellen Hellberg, Aamu Jauhiainen, Vilma Keskitalo, Avar Kivimäki, Havu Kupila, Kia Kärkkäinen, Nella Marttinen, Kati Miinalainen, Anni Mäkinen, Stella Nordlund, Elsa Puurula, Pessi Päivärinne, Eevi Rinta-Filppula, Iida Saarikorpi, Emma Saarinen, Lassi Saukko, Saana Savisalo, Eevi Sommers, Kerttu Suominen, Jay Tauslahti, Kerttu Tervo, Sani Valkama ja Eero Vepsäläinen.

Käsiohjelman taitto: Emilia Lehtinen

KEVÄÄN YLIOPPILASJUHLA

31.5.2025 Helsingin työväenopiston juhlasali

SCHOTTISCHE KERLOU
säv. C. Stewart, sov. E. Järvelä, es. Kallion kamariorkesteri

SUVIVIRSI
yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

TERVETULOSANAT
Rehtori Ari Mäkinen

MÄ JÄÄN TÄSSÄ
Säv. san. Aili Järvelä, sov. A. Järvelää mukaillen H. Kivimäki
Es. ylioppilaat Sointu Fabritius, Ellen Hellberg, Lilli Heijola, Pietari Kantonen, Stella Nordlund, Iida Saarikorpi, Emma Saarinen, Eevi Sommers, Kerttu Suominen, Sani Valkama ja Kallion kamariorkesteri

YLIOPPILASTODISTUSTEN, LUKION PÄÄTTÖTODISTUSTEN JA LUKIODIPLOMIEN JAKAMINEN
Rehtori Ari Mäkinen

YLIOPPILAAKSI JULISTAMINEN

GAUDEAMUS IGITUR
yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

REHTORIN PUHE UUSILLE YLIOPPILAILLE

VALLATAANKO MAAILMA?
Säv. & sov. ylioppilaat Sointu Fabritius, Ellen Hellberg ja Kerttu Suominen
San. ylioppilaat Frans Frangén, Ellen Hellberg, Roope Lappalainen, Iida Saarikorpi ja Dunja Saiyar
Es. ylioppilaat Sointu Fabritius, Frans Frangén, Lilli Heijola, Ellen Hellberg, Valo Hytönen, Iida Iljin, Pietari Kantonen, Roope Lappalainen, Iia Lindström, Iiris Lounasmaa, Stella Nordlund, Viivi Saari, Iida Saarikorpi, Emma Saarinen, Dunja Saiyar, Lassi Saukko, Laura Siivari, Eevi Sommers, Kerttu Suominen, Jade Tainio, Mira Taskinen ja Sani Valkama

STIPENDIEN JAKAMINEN

YLIOPPILAAN PUHE
Eevi Sommers

MAAMME
yhteislaulu, säest. Kallion kamariorkesteri

31.5.2025 valmistuneet

Aalto Emma	Koivula Jade	Saarikorpi Iida
Amper Edenlie	Korhonen Elsa	Saarinен Emma
Assefa Meeti	Kork Kiia	Saiyar Dunja
Avonius Greta	Koskinen Kreetta	Salo Julia
Björklund Astrid	Kuparinen Jessi	Sarlin Mette
Camilo Maia	Kuronen Eevi	Saukko Lassi
Fabritius Sointu	Kuusela Sara	Seppä Helka
Fihlman Minja	Kähkönen Leonilla	Siivari Laura
Frangén Frans	Laakso Eeva	Silventoinen Aura
Gustafsson Nelli	Lampisjärvi Silja	Sommers Eevi
Hakavuori Aino	Landen Sohvi	Sonkki Iiris
Hannula Orion	Lankinen Venla	Soukka Hilma
Harjunmaa Essi	Lappalainen Roope	Sowe Sami
Heijola Lilli	Lehtinen Pinja	Suominen Kerttu
Heikkilä Peppina	Lehto Nea	Surakka Neea
Helin Iisak	Leimi Ella	Syrjä Stella
Hellberg Ellen	Lindström Iia	Särkioja Helise
Hiltunen Inkeri	Lounasmaa Iiris	Tainio Jade
Hirvonen Jenna	Maltceva Veronika	Talja Inka
Hytönen Valo	Marila Maini	Taskinen Mira
Hyyti Aava	Nenonen Silja	Torkkel Sumu
Hägg Matilda	Nordlund Stella	Trnka Olga
Hämäläinen Aade	Nuorkivi Tuuli	Tuomasdóttir
Härkönen Hilma	Nupponen Hilikka	Viktoria
Iljin Iida	Ojanen Veera	Turunen Siiri
Jaatinen Marja	Oksalahti Inka	Törmälä Mina
Jarva Katariina	Ollikainen Senja	Uusihakala Lenni
Jatala Alina	Partanen Minea	Valkama Sani
Julin Ainu	Pesonen Lumia	Viitanen Sofia
Kahri Enna	Piira Salla	Vinni Joanne
Kallio Kaspian	Pitkänen Helmi	von Franke Laura
Kantonen Pietari	Potapenko Isabel	Väinämö Vella
Kaplas Julius	Pyyhtiä Hilda	Vänskä Nea
Karo Elina	Räisänen Altti	Westerberg Felix
Kasurinen Aini	Saajoranta Aura	
Katainen Saara	Saari Viivi	

TUOTANTO

Valo: Esra Arajärvi, Joonas Freundlich, Liia Hokkanen, Netta Kiuru, Jessica Lilja ja Elo Tykkälä

Ääni: Lumi Haimi, Sanni Laisila ja Malin Lehtonen

Ääniassistentit: Atlas Kallio, Elmo Puittinen, Iiris Taskinen, Laila Seppänen, Lilja Harju, Milo Kimmo, Raita Savolainen, Suvi Tihinen, Touko Routto ja Vilma Keskitalo

Musiikin johto ja harjoittaminen: Hanna Kivimäki

Tuotanto: Sampo Harju, Hanna Kivimäki, Mirva Mäkinen, Ari-Pekka Niemi, Joonas Tuominen ja Alpi Vaalaja

Kallion kamariorkesteri: Elena Alexiew, Aamu Jauhiainen, Vilma Keskitalo, Avar Kivimäki, Aura Koivukangas, Havu Kupila, Kia Kärkkäinen, Nella Marttinen, Elsa Puurula, Pessi Päivärinne, Saana Savisalo, Ilmari Suominen, Jay Tauslahti, Kerttu Tervo ja Eero Vepsäläinen.

Käsiohjelman taitto: Emilia Lehtinen

Stipendit ja lahjoitukset

Syksyn 2024 stipendit

Kallion yhteiskoulun säätiö on lahjoittanut kouluneuvos Armas Paavolan stipendirahastosta stipendit seuraaville ylioppilaille:

Monipuolisista kieliopinnoista:
Isabel Arhio, Amelie Bangura, Lili Eweis, Elsa Happonen, Edit Hustad, Gisela Husu, Aava Pelkonen, Riina Smolander, Aleksandra Topchii, Sofia von Boehm

Taideopinnoista:
Erjos, Kuu: menestyminen kirjallisen ilmaisun opinnoissa
Eweis, Lili: menestyminen kirjallisen ilmaisun, kuvataiteen, teatterin ja äänisuunnittelun opinnoissa
Happonen, Elsa: menestyminen teatterin opinnoissa
Hustad, Edit: menestyminen kirjallisen ilmaisun, median ja teatterin opinnoissa
Huuskonen, Saara: menestyminen tanssin opinnoissa
Häsänen, Elena: menestyminen musiikin ja äänisuunnittelun opinnoissa
Kankare, Vuokko: menestyminen lavastuksen opinnoissa
Kuokkanen, Elias: menestyminen puheilmaisun opinnoissa
Kuusanmäki, Nico: menestyminen äänisuunnittelun opinnoissa
Smolander, Riina: menestyminen teatterin opinnoissa
Talka, Riina: menestyminen median opinnoissa
Tanninen, Syksy: menestyminen kirjallisen ilmaisun opinnoissa
Taskinen, Nora: menestyminen musiikin, tanssin ja äänisuunnittelun opinnoissa
Topchii, Aleksandra: menestyminen kirjallisen ilmaisun ja kuvataiteen opinnoissa

Kallion yhteiskoulun ystävät KYRY ry on lahjoittanut stipendit seuraaville ylioppilaille:
Edevbaro, Sade: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Haapoja, Oiva: toveruus
Husu, Siiri: sitoutunut, taitava ja toisia tukeva toiminta sekä erinomainen musikaalityöskentely
Silvennoinen, Salla: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Tolonen, Lumi: aktiivisuus tuotantotehtävissä ja yhteisön kuvaajana

Helsingin Kirjamesut on lahjoittanut stipendin aktiivisuudesta KirjaKallion hankkeissa seuraaville ylioppilaille:
Giardini, Anna ja Posa, Telma

Veikko Sinisalon stipendirahasto on lahjoittanut stipendin menestymisestä puheilmaisun ja teatterin opinnoissa ylioppilaille
Lehikoinen, Meeri

Lidl Suomi on lahjoittanut stipendin menestymisestä saksan kielen opinnoissa seuraaville ylioppilaille:
Edevbaro, Sade ja Eweis, Lili

Helsingin ortodoksinen seurakunta on myöntänyt stipendin ortodoksisen uskonnon opinnoista ylioppilaille
Saarinen, Sofia

Suomen Kulttuurirahaston Yrjö Koskisen stipendi myönnetään parhaiten äidinkielen ylioppilaskokeessa onnistuneelle ylioppilaille
Tanninen, Syksy

KIRJA- JA LEHTISTIPENDIT

Otava on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä kirjallisen ilmaisun opinnoissa ylioppilaille
Edevbaro, Sade

Taideyliopiston Teatterikorkeakoulu on lahjoittanut kirjastipendin taitavasta teatterin lukiodiplomityöstä ylioppilaille
Eweis, Lili

Aalto ARTS Books on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä kuvataiteen opinnoissa ylioppilaille
Nikkilä, Kerttu

Amos Rex on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä kuvataiteen opinnoissa seuraaville ylioppilaille:
Halme, Helmi ja Lehto, Eerika

Pohjola-Norden on lahjoittanut kirjastipendin kiinnostuksesta Pohjolaa kohtaan ylioppilaille
Haapoja, Oiva

Suomen kuvalehti on lahjoittanut lehden digitaalisen vuosikerran parhaasta yhteiskuntaopin ylioppilaskoemenestyksestä ylioppilaille
Silvennoinen, Salla

Uusiouutiset-lehti yhteistyökumppaneineen on lahjoittanut lehden digitaalisen vuosikerran stipendinä erityisestä kiinnostuksesta ympäristöasioihin ylioppilaille
Kuokkanen, Elias

Kevään 2025 stipendit

Kallion yhteiskoulun säätiö on lahjoittanut kouluneuvos Armas Paavolan stipendirahastosta stipendit seuraaville ylioppilaille:

Monipuolisista kieliopinnoista:
Emma Aalto, Astrid Björklund, Sointu Fabritius, Minja Fihlman, Lilli Heijola, Peppina Heikkilä, Ellen Hellberg, Inkeri Hiltunen, Valo Hytönen, Aava Hyyti, Matilda Hägg, Kaspian Kallio, Silja Lampisjärvi, Venla Lankinen, Iris Lounasmaa, Stella Nordlund, Tuuli Nuorkivi, Inka Oksalahti, Senja Ollikainen, Isabel Potapenko, Hilma Soukka, Kerttu Suominen, Olga Trnka, Siiri Turunen, Vella Väinämö, Nea Vänskä, Felix Westerberg

Taideopinnoista:

Toisia tukeva taiteellinen työ
Saiyar, Dunja

Oppiainekohtaiset taidestipendit
Fabritius, Sointu: menestyminen valosuunnittelun opinnoissa
Frangén, Frans: menestyminen teatterin opinnoissa
Gustafsson, Nelli: menestyminen median opinnoissa
Hannula, Orion: menestyminen kuvataiteen opinnoissa
Hellberg, Ellen: menestyminen musiikin ja äänisuunnittelun opinnoissa
Hiltunen, Inkeri: menestyminen tanssin opinnoissa

Iljin, Iida: menestyminen kuvataiteen opinnoissa
Kuusela, Sara: menestyminen kirjallisen ilmaisun opinnoissa
Laakso, Eeva: menestyminen valosuunnittelun opinnoissa
Lampisjärvi, Silja: menestyminen lavastuksen opinnoissa
Lankinen, Venla: menestyminen teatterin opinnoissa
Lounasmaa, Iris: menestyminen kirjallisen ilmaisun opinnoissa
Nordlund, Stella: menestyminen tanssin opinnoissa
Ojanen, Veera: menestyminen lavastuksen opinnoissa
Potapenko, Isabel: menestyminen teatterin opinnoissa
Saajoranta, Aura: menestyminen median opinnoissa
Saarikorpi, Iida: menestyminen musiikin opinnoissa
Siivari, Laura: : menestyminen median opinnoissa
Silventoinen, Aura: menestyminen kirjallisen ilmaisun ja puheilmaisun opinnoissa
Sonkki, Iiris: menestyminen äänisuunnittelun opinnoissa
Sowe, Sami: menestyminen teatterin opinnoissa
Torkkel, Sumu: menestyminen puheilmaisun opinnoissa

Kallion yhteiskoulun ystävät KYRY ry on lahjoittanut stipendit seuraaville ylioppilaille:

Frangén, Frans: yhteisöllisyys
Hytönen, Valo: toisia tukeva taiteellinen työ
Hyyti, Aava: toisia tukeva taiteellinen työ
Katainen, Saara: yhteisöllisyys
Korhonen, Elsa: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Lappalainen, Roope: monipuolinen taiteellinen työ
Ollikainen, Senja: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Pesonen, Lumia: sinnikäs työ opinnoissa menestymiseksi
Saarinen, Emma: hyvä toveruus
Saukko, Lassi: hyvä toveruus

Radical Design Week Association RDWA ry on lahjoittanut stipendin monipuolisesta taiteellisesta työstä seuraaville ylioppilaille:
Kantonen, Pietari ja Westerberg, Felix

Helsingin Kirjamesut on lahjoittanut stipendin aktiivisuudesta KirjaKallion hankkeissa seuraaville ylioppilaille:
Gustafsson, Nelli ja Parpala, Viola

Veikko Sinisalon stipendirahasto on lahjoittanut stipendin ansiokkaasta työstä taideaineissa seuraaville ylioppilaille:
Sommers, Eevi ja Suominen, Kerttu

Teknoliateollisuus ry on lahjoittanut stipendin erinomaisesta menestymisestä pitkän matematiikan ylioppilaskokeessa seuraaville ylioppilaille:
Oksalahti, Inka ja Sommers, Eevi

Suomalaisten Kemistien Seura on lahjoittanut stipendin menestymisestä kemian opinnoissa seuraaville ylioppilaille:
Fabritius, Sointu ja Hyyti, Aava

Helsingin seudun vapaa-ajattelijat on lahjoittanut stipendin menestymisestä elämäntutkimustiedon ylioppilaskokeessa ylioppilaille
Kasurinen, Aini

Helsingin ortodoksinen seurakunta on lahjoittanut stipendin ortodoksisen uskonnon opinnoista ylioppilaille
Maltceva, Veronika

Lidl Suomi on lahjoittanut stipendin erinomaisesta menestyksestä saksan kielen opinnoissa seuraaville ylioppilaille:

Hiltunen, Inkeri ja Korhonen, Elsa

KIRJA- JA LEHTISTIPENDIT

Kustannusosakeyhtiö Otava ja kirjallisen ilmaisun opettajat ovat lahjoittaneet stipendin menestymisestä kirjallisen ilmaisun opinnoissa seuraaville ylioppilaille:
Hämäläinen, Aade
Lampisjärvi, Silja
Soukka, Hilma

Taideyliopiston Teatterikorkeakoulu on lahjoittanut kirjastipendin seuraaville ylioppilaille:
Hyyti, Aava: teatteritaiteellinen kehittyminen
Piira, Salla: teatteritaiteellinen kehittyminen
Westerberg, Felix: sitoutunut teatterityöskentely

Amos Rex on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä kuvataiteen opinnoissa seuraaville ylioppilaille:
Fabritius, Sointu ja Saiyar, Dunja

Long Play on lahjoittanut stipendin ansiokkaista äidin kielen ja kirjallisuuden opinnoista sekä menestymisestä äidinkielen ja kirjallisuuden ylioppilaskokeessa seuraaville ylioppilaille:
Katainen, Saara ja Pesonen, Lumia

Kemia-lehti yhteistyökumppaneineen on lahjoittanut lehden vuosikerran stipendinä menestyksestä kemian opinnoissa ylioppilaille
Surakka, Neea

Sverigekontakt i Finland rf, Schildts & Söderströms ja Svenska Kulturfonden on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä ruotsin kielen opinnoissa ylioppilaille
Ollikainen, Senja

Pohjola-Norden on lahjoittanut kirjastipendin menestymisestä ruotsin kielen opinnoissa ylioppilaille
Saarikorpi, Iida

Stipendit ja palkinnot muille kuin kevään ylioppilaille

Kemia-lehti yhteistyökumppaneineen on lahjoittanut lehtistipendin menestymisestä kemian opinnoissa seuraaville opiskelijoille:
Miisa Juntunen (22B), Mesi Tanninen (24F) ja Saini Vaija (23F).

Deutsches Sprachdiplom

Kuluneena lukuvuonna arvostetun kansainvälisen kielitutkinnon Deutsches Sprachdiplom vaativamman 2-tason suoritti 8 opiskelijaa, joista 4 korkeimmalla arvosanalla C1. Glückwunsch - paljon onnea!

Filosofian olympialaiset

Kallion lukion opiskelija Lumia Pesonen voitti Baltic Sea Philosophy Essay Eventin, pääsi filosofian olympialaisten valmennusryhmään ja osallistui 15.-18.5. järjestettyihin Kansainvälisiin filosofian olympialaisiin Barissa Suomen toisen edustajan, Alma Meretojan kanssa.

HISTORIAA

- I Hanna Castrén jätti 13.11.1901 alamaisten anomuksen koulun perustamiseksi.
- II Sörnäisten yhteiskoulu aloitti toimintansa viisiluokkaiseksi reaalikouluksi suunniteltuna 1.9.1902 Kivikon huvilan vuokrahuoneistossa, ensimmäisenä oppikouluna Pitkäsillan pohjoispuolella.
- III Burmeisterin perilliset rakennuttivat mainitun huvilan tontille ”Pääskynpesän koulun”, jossa koulu toimi vuodet 1905–1919.
- IV Koulu muuttui yliopistoon johtavaksi vuonna 1913. Sen nimeksi tuli tällöin Kallion yhteiskoulu.
- V Syksyllä 1919 koulu muutti Venäläisen hyväntekeväisyysyhdistyksen taloon osoitteeseen Itäinen Viertotie 39, jossa toiminta jatkui vuoteen 1929.
- VI Kallion yhteiskoulu siirtyi 1929 omalle pohjalle Porthaninkatu 15:een.
- VII Koulun lisärakennus valmistui ja otettiin käyttöön syyslukukaudella 1957.
- VIII Kallion yhteiskoulu siirtyi Helsingin kaupungin omistukseen 1.8.1977 ja jatkaa toimintaansa Kallion yläasteena ja Kallion lukiona.
- IX Kallion lukio ryhtyi noudattamaan ilmaisu-taitopainotteista lukusuunnitelmaa syksystä 1981. Hanketta oli ajanut pontevasti rehtori Armas Paavola professori Martti Ruudun tukemana.
- X Kallion lukio jäi yksin Porthaninkatu 15:een Kallion yläasteen siirryttyä Aleksis Kiven kouluun syksystä 1982.
- XI Valtioneuvosto myönsi ilmaisutaidon erikoislukion oikeudet Kallion lukiolle 27.6.1985 rehtori Armas Paavolan sitkeän, monivuotisen työn tuloksena.
- XII Opetusministeriö määräsi 11.4.1994 Kallion lukiolle ilmaisupainotteiseen opetussuunnitelmaan perustuvan erityisen tehtävän.
- XIII Kallion lukio siirtyi päärakennuksen peruskorjauksen ajaksi evakkoon Lehtikuusentielle, Laaksoon tammikuussa 2020.
- XVI Kallion lukio muutti Porthaninkadun peruskorjattuun päärakennukseen kesäkuussa 2022.

Näin on tämä uusi viljelyskenttä syntynyt Sörnäisiin. Rakas Taivaallinen Isä autta-koon meitä siihen akanansekaisia siemeniä kylvämästä, ja armahtakoon hän meidän puutteellisuuttamme! On edesvastaaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka vanhurskas on – se on turvani.

Koulun perustaja Hanna Castrén avajaispuheessaan 1.9.1902.

Näkymä Kallion kirkolle 5. kerroksen Sky Barista. Kuva: Kasper Mäki-Reinikka

Ilmoitusasioita

Kesä

Lukiosihteerin vuosi-ilomalla
18.-22.6. ja 4.7.-4.8.2025.

Lukuvuosi 2025 - 2026 työajat, lomat ja jaksot

Työajat

Syyslukukausi 7.8.2025 (to) - 20.12.2025 (la)
Syysloma 13.10.2025 (ma) - 17.10.2025 (pe)
Joululoma 22.12.2025 (ma) - 6.1.2026 (ti)
Kevätlukukausi 7.1.2026 (ke) - 30.5.2026 (la)
Talviloma 16.2.2026 (ma) - 20.2.2026 (pe)

Jaksot

I 07.08.2025 - 26.09.2025
II 29.09.2025 - 25.11.2025
III 26.11.2025 - 02.02.2026
IV 03.02.2026 - 02.04.2026
V 07.04.2026 - 30.05.2026

Uusi lukuvuosi alkaa torstaina 7.8.
Vanhat opiskelijat aloittavat koulun klo 10, uudet opiskelijat klo 12.

Syksyn 1. uusintakoe on torstaina 21.8. klo 16.30–19.30

Syksyn 2025 ylioppilaskirjoitukset

MA 15.9. äidinkieli ja kirjallisuus, lukutaito
KE 17.9. I reaali: PS, FI, HI, FY, BI
PE 19.9. pitkät kielet
MA 22.9. toinen kotimainen kieli
TI 23.9. II reaali: UE, UO, ET, YH, KE, GE, TE
TO 25.9. matematiikka
PE 26.9. äidinkieli ja kirjallisuus, kirjoitustaito sekä S2
MA 29.9. lyhyet kielet
KE 1.10. saamen kieli

5A

KALLION
LUKIO

5
PENKKA-KATU

HELSINGIN
KUVATAIDELUKIO

HELSINGIN KUVATAIDELUKIO
Avoimet ovet 18.1.2025
Tervetuloa tutustumaan koulun toimintaan ja opetukseen.

Helsinki